

Euroopan unionin virallinen lehti

C 139

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta

7. toukokuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2011/C 139/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 130, 30.4.2011 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2011/C 139/02

Asia C-109/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.3.2011 (Bundesarbeitsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Deutsche Lufthansa AG v. Gertraud Kumpan (Määräaikaiset työsopimukset — Direktiivi 1999/70/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Kansallisen tuomioistuimen tehtävä) 2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2011/C 139/03	Asia C-221/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.3.2011 (Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — AJD Tuna Ltd v. Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd ja Avukat Generali (Asetus (EY) N:o 530/2008 — Pätevyys — Yhteinen kalastuspolitiikka — Luonnonvarojen säilyttäminen — Tonnikalakannan elvyttäminen Itä-Atlantilla ja Välimerellä)	2
2011/C 139/04	Asia C-274/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Oberlandesgericht Münchenin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler v. Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau (Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Julkinen palvelukonsessio — Pelastuspalvelut — Julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen ja palvelukonsession välinen ero)	3
2011/C 139/05	Asia C-275/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.3.2011 (Raad van State van België (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Brussels Hoofdstedelijk Gewest ym. v. Vlaamse Gewest (Direktiivi 85/337/ETY — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Lentokentät, joiden nousukiitorata on vähintään 2 100 metriä pitkä — Rakentamisen käsite — Toiminnan harjoittamista koskevan luvan uusiminen)	4
2011/C 139/06	Asia C-326/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.3.2011 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2004/113/EY — Sosiaalipolitiikka — Naisten ja miesten tasa-arvoinen kohtelu — Tavaroiden ja palvelujen saatavuus ja tarjonta — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	4
2011/C 139/07	Yhdistetyt asiat C-372/09 ja C-373/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.3.2011 (Cour de cassationin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Josep Peñarroja Fan vireille panemat asiat (EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — EY 49 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Rajoitukset — Tuomioistuimia avustavat asiantuntijat, jotka ovat kääntäjiä — Julkisen vallan käyttö — Kansallinen lainsäädäntö, jossa asiantuntijan nimike varataan kansallisten lainkäyttöviranomaisten pitämiin luetteloihin merkityille henkilöille — Oikeuttaminen — Oikeasuhteisuus — Direktiivi 2005/36/EY — Säännellyn ammatin käsite)	5
2011/C 139/08	Asia C-379/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Arbeidshof te Brusselin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Maurits Casteels v. British Airways plc (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — SEUT 45 ja SEUT 48 artikla — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Lisäeläkeoikeuksien suojaaminen — Neuvosto ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin — Palkattu työntekijä, joka on työskennellyt peräkkäin saman työnantajan palveluksessa useissa jäsenvaltioissa)	5
2011/C 139/09	Asia C-477/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Cour de cassationin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Charles Defossez v. Christian Wiart, SOTIMON SARL:n selvitysmiehenä, Office national de l'emploi — fonds de fermeture d'entreprises ja Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA) (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivit 80/987/ETY ja 2002/74/EY — Työnantajan maksukyvyttömyys — Työntekijöiden suoja — Työntekijöiden maksamattomien saatavien maksaminen — Toimivaltaisen palkkaturvajärjestelmän määrittäminen — Kansallisen oikeuden nojalla edullisempi palkkaturva — Mahdollisuus vedota siihen)	6

2011/C 139/10	Asia C-484/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.3.2011 (Tribunal da Relação do Porton (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Manuel Carvalho Ferreira Santos v. Companhia Europeia de Seguros, S.A. (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 72/166/ETY — 3 artiklan 1 kohta — Direktiivi 84/5/ETY — 2 artiklan 1 kohta — Direktiivi 90/232/ETY — 1 artikla — Oikeus korvaukseen moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta pakollisesta vakuutuksesta — Korvauksen rajoittamisen edellytykset — Myötävaikutus vahinkoon — Kuljettajat eivät ole syyllistyneet tuottamukseen — Vaarantamisvastuu)	7
2011/C 139/11	Asia C-516/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 10.3.2011 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Tanja Borger v. Tiroler Gebietskrankenkasse (Työntekijöiden sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — Henkilöllinen soveltamisala — Käsitteen ”palkattu työntekijä” tulkinta — Huollettavana olevaa lasta koskevat etuudet — Palkattoman vapaan pidentäminen)	7
2011/C 139/12	Asia C-540/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.3.2011 (Regeringsrättenin (Ruotsi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp v. Skatteverket (Ennakkoratkaisupyyntö — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohhta — Vapautukset — Luottolaitoksen pääomamarkkinoilla osakkeita liikkeelle laskeville yhtiöille provisiota vastaan antama merkintätakuu (underwriting guarantee) — Arvopapereita koskevat liiketoimet)	8
2011/C 139/13	Asia C-23/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 17.3.2011 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Tuoreiden banaanien luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen — Ilmoitettu paino ei vastaa todellista painoa — Tulliviranomaisten velvollisuus tarkastaa ilmoitettu paino — Yhteisön tullikoodeksi — Asetus (ETY) N:o 2913/92 — 68 artikla ja sitä seuraavat artiklat — Asetus (ETY) N:o 2454/93 — 290 a artikla — Liite 38 b — Omia varoja koskeva järjestelmä — Tulojen menetys — Asetus (ETY, Euratom) N:o 1552/89 — Asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 — 2, 6, 9, 10 ja 11 artikla)	8
2011/C 139/14	Asia C-29/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.3.2011 (Cour d'appelin (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Heiko Koelzsch v. Luxemburgin suurherttuakunta (Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehty Rooman yleissopimus — Työsopimus — Osapuolten lainvalintasopimus — Lainvalintasopimuksen puuttuessa sovellettavan lain pakottavat säännökset — Tämän lain määrittäminen — Sen valtion, ”jossa työntekijä tavallisesti työskentelee”, käsite — Työntekijä, joka työskentelee useammassa kuin yhdessä sopimusvaltiossa)	9
2011/C 139/15	Asia C-51/10 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.3.2011 — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Pelkästään numeroista koostuva merkki — Hakemus merkin ”1000” rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi esitteitä, aikakauslehtiä ja sanomalehtiä varten — Merkin väitetty kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisedellytykset — SMHV:n velvollisuus ottaa huomioon aikaisempi päätöskäytäntönsä)	10

2011/C 139/16	Asia C-85/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Tribunal Supremo (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Telefónica Móviles España, SA v. Espanjan valtio, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones (Telepalvelut — Direktiivi 97/13/EY — Yleiset valtuutukset ja yksittäiset toimiluvat — Yksittäisten toimilupien haltijoihin sovellettavat maksut — 11 artiklan 2 kohta — Tulkinta — Kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä maksulle erityistä tarkoitusta — Digitaalisiin järjestelmiin sovellettavan maksun korottaminen muuttamatta ensimmäisen sukupolven analogisiin järjestelmiin sovellettavaa maksua — Yhteensopivuus)	10
2011/C 139/17	Asia C-95/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.3.2011 (Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Strong Segurança SA v. Município de Sintra ja Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança (Julkiset palveluhankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — 47 artiklan 2 kohta — Väitön oikeusvaikutus — Soveltaminen direktiivin liitteessä II B lueteltuihin palveluihin)	11
2011/C 139/18	Yhdistetyt asiat C-128/10 ja C-129/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 17.3.2011 (du Symvoulio tis Epikrateiasin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10) ja Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10) v. Ypourgos Emporikis Naftilias (Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Meriliikenteen kabotaasi — Asetuksen (ETY) N:o 3577/92 1 ja 4 artikla — Kabotaasipalveluita koskeva hallinnollinen ennakkolupa — Alusten turvallisuutta koskevien edellytysten valvonta — Järjestyksenpito satamissa — Julkisen palvelun veloitteet — Tarkkojen ja ennalta tiedossa olevien arviointiperusteiden puuttuminen)	11
2011/C 139/19	Asia C-525/10 P: Valitus, jonka Marius Noko Ngele on tehnyt 10.11.2010 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-390/09, Marius Noko Ngele v. Euroopan komissio, 10.12.2009 antamasta tuomiosta	12
2011/C 139/20	Asia C-540/10: Kanne 22.11.2010 — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. v. Espanjan kuningaskunta	12
2011/C 139/21	Asia C-51/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 4.2.2011 — Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV v. Sonnthurn Vertriebs GmbH	12
2011/C 139/22	Asia C-55/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2011 — Vodafone España, S.A. v. Ayuntamiento de Santa Amalia	12
2011/C 139/23	Asia C-57/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2011 — Vodafone España, S.A. v. Ayuntamiento de Tudela	13
2011/C 139/24	Asia C-58/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2011 — France Telecom España, S.A. v. Ayuntamiento de Torremayor	13
2011/C 139/25	Asia C-81/11 P: Valitus, jonka Longevity Health Products, Inc. on tehnyt 22.2.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-363/09, Longevity Health Products, Inc. v. Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Gruppo Lepetit SpA, 16.12.2010 antamasta tuomiosta	14

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 139/26	Asia C-94/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Bergamo (Italia) on esittänyt 28.2.2011 — rikosoikeudenkäynti Survival Godwinia vastaa	14
2011/C 139/27	Asia C-107/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italia) on esittänyt 3.3.2011 — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta v. Massimiliano Rizzo	14
Unionin yleinen tuomioistuin		
2011/C 139/28	Asia T-419/03: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2011 — Altstoff Recycling Austria v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Käytettyjen pakkausten keräys- ja kierrätysjärjestelmä Itävallassa — Yksinoikeuslausekkeita sisältävät keräys- ja lajittelusopimukset — Yksittäispoikkeusta koskeva päätös — Komission asettamat velvoitteet — Suhteellisuusperiaate)	15
2011/C 139/29	Asia T-369/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2011 — Latvia v. komissio (Ympäristö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Latvian päästöoikeuksia koskeva kansallinen jakosuunnitelma kaudeksi 2008–2012 — Kolmen kuukauden määräaika — Direktiivin 2003/87 9 artiklan 3 kohta)	15
2011/C 139/30	Asia T-486/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2011 — Ford Motor v. SMHV — Alkar Automotive (CA) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin CA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröidyt aikaisempi sanamerkki KA ja aikaisempi kuviomerkki KA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	16
2011/C 139/31	Asia T-233/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2011 — Access Info Europe v. neuvosto (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Vireillä olevaa lainsäädäntömenettelyä koskeva asiakirja — Tutustumista koskevan oikeuden epääminen osittain — Kumoamiskanne — Kanteen nostamisen määräaika — Tutkittavaksi ottaminen — Tietojen antaminen kolmannen toimesta — Oikeussuojan tarve ei ole lakannut — Ehdotuksia esittäneiden jäsenvaltioiden valtuuskuntien yksilöinti — Päätöksentekomenettelyn suoja koskeva poikkeus)	16
2011/C 139/32	Asia T-372/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.3.2011 — Visti Beheer v. SMHV — Meister (GOLD MEISTER) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin GOLD MEISTER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen ja yhteisön sanamerkki MEISTER — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	17
2011/C 139/33	Asia T-429/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.3.2011 — Campailla v. komissio (Vahingonkorvauskanne — Vanhentumisaika — Tuomioistuimen perussäännön 46 artikla — Tutkimatta jättäminen)	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 139/34	Asia T-463/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.3.2011 — Herm. Sprenger v. SMHV — Kieffer Sattlerwarenfabrik (jalustimen muoto) (Yhteisön tavaramerkki — Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus — Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen peruuttaminen — Asiassa ei anneta tuomiota)	17
2011/C 139/35	Asia T-44/10 P: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.3.2011 — Marcuccio v. komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Sosiaaliturva — Sairauskulujen korvaaminen — Perusteluvelvollisuus — Henkilölle vastainen toimi — Selvästi perusteeton valitus)	18
2011/C 139/36	Asia T-3/11: Kanne 4.1.2011 — Portugali v. komissio	18
2011/C 139/37	Asia T-51/11: Kanne 24.1.2011 — Aecops v. komissio	19
2011/C 139/38	Asia T-52/11: Kanne 24.1.2011 — Aecops v. komissio	20
2011/C 139/39	Asia T-53/11: Kanne 24.1.2011 — Aecops v. komissio	20
2011/C 139/40	Asia T-107/11 P: Valitus, jonka Euroopan koulutussäätiö on tehnyt 18.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-87/08, Schuerings v. ETF, 9.12.2010 antamasta tuomiosta	21
2011/C 139/41	Asia T-108/11 P: Valitus, jonka Euroopan koulutussäätiö on tehnyt 18.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-88/08, Vandeuuren v. ETF, 9.12.2010 antamasta tuomiosta	22
2011/C 139/42	Asia T-110/11: Kanne 18.2.2011 — ASA v. SMHV — Merck (FEMIFERAL)	22
2011/C 139/43	Asia T-114/11: Kanne 25.2.2011 — Giordano v. komissio	23
2011/C 139/44	Asia T-136/11: Kanne 10.3.2011 — pelicantravel.com v. SMHV — Pelikan (Pelikan)	23
2011/C 139/45	Asia T-152/11: Kanne 11.3.2011 — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft v. SMHV — Comercial Jacinto Parera (MAD)	24
2011/C 139/46	Asia T-153/11: Kanne 14.3.2011 — Zenato Azienda Vitivinicola v. SMHV — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA)	24
2011/C 139/47	Asia T-154/11: Kanne 14.3.2011 — Zenato Azienda Vitivinicola v. SMHV — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Ripassa Zenato)	25

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2011/C 139/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä

EUVL C 130, 30.4.2011

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 120, 16.4.2011

EUVL C 113, 9.4.2011

EUVL C 103, 2.4.2011

EUVL C 95, 26.3.2011

EUVL C 89, 19.3.2011

EUVL C 80, 12.3.2011

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 10.3.2011 (Bundesarbeitsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Deutsche Lufthansa AG v. Gertraud Kumpan

(Asia C-109/09) ⁽¹⁾

(Määräaikaiset työsopimukset — Direktiivi 1999/70/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Kansallisen tuomioistuimen tehtävä)

(2011/C 139/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deutsche Lufthansa AG

Vastaaja: Gertraud Kumpan

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesarbeitsgericht — Yhtäältä yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16) 1 artiklan, 2 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan ja toisaalta EAY:n, UNICE:n ja CEEP:n tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43) liitteen 5 lausekkeen 1 kohdan tulkintaa — Ikään perustuvan syrjinnän kieltö — Kansallinen lainsäädäntö, jossa sallitaan määräaikaisen työsopimuksen tekeminen yksistään sillä ehdolla, että työntekijä on täyttänyt 58 vuotta — Soveltuuko tämä lainsäädäntö yhteen edellä mainittujen säännösten kanssa — Mahdollisen yhteensoveltumattomuuden juridiset seuraukset

Tuomiolauselma

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY

liitteessä olevan 18.3.1999 tehdyn määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että osa-aikatyöstä ja määräaikaisista työsopimuksista 21.12.2000 annetun lain (Gesetz über Teilzeitarbeit und befristete Arbeitsverträge) 14 §:n 3 momentissa tarkoitettua käsitettä "läheinen objektiivinen yhteys edeltävään saman työnantajan kanssa tehtyyn toistaiseksi voimassa olleeseen työsopimukseen" on sovellettava sellaisiin tilanteisiin, joissa määräaikaista työsopimusta ei ole välittömästi edeltänyt saman työnantajan kanssa tehty toistaiseksi voimassa ollut työsopimus ja joissa näiden sopimusten välillä on useita vuosia silloin, kun samaa toimintaa koskeva alkuperäinen työsuhde on jatkunut koko tämän ajanjakson ajan saman työnantajan kanssa keskeytyksettä perättäisillä määräaikaisilla sopimuksilla. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on kaikin mahdollisen keinoin tulkita kansallisen oikeuden merkityksellisiä säännöksiä yhdenmukaisesti 5 lausekkeen 1 kohdan kanssa.

⁽¹⁾ EUVL C 141, 20.6.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.3.2011 (Prim'Awla tal-Qorti Ċiviliin (Malta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — AJD Tuna Ltd v. Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd ja Avukat Generali

(Asia C-221/09) ⁽¹⁾

(Asetus (EY) N:o 530/2008 — Pätevyys — Yhteinen kalastuspolitiikka — Luonnonvarojen säilyttäminen — Tonnikalakan elvyttäminen Itä-Atlantilla ja Välimerellä)

(2011/C 139/03)

Oikeudenkäyntikieli: malta

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Pääasian asianosaiset

Kantaja: AJD Tuna Ltd

Vastaajat: Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd, Avukat Generali

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tonnikalaa Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä kalastavia kurenuotta-aluksia koskevista kiireellisistä toimenpiteistä 12.6.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 530/2008 (EUVL L 155, s. 9) pätevyys

Tuomiolauselmä

- 1) Esitettyjen kysymysten tarkastelusta ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka vaikuttaisi Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä kalastavia kurenuotta-aluksia koskevista kiireellisistä toimenpiteistä 12.6.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 530/2008 tai elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 7 artiklan 2 kohdan pätevyys, kun otetaan huomioon kontradiktorisen menettelyn periaate ja tehokkaan oikeusuojan periaate.
- 2) Esitettyjen kysymysten tarkastelusta ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka vaikuttaisi asetuksen N:o 530/2008 pätevyys, kun otetaan huomioon SEUT 296 artiklan 2 kohdasta johtuva perusteluvelvollisuus, luottamuksensuojan periaate ja suhteellisuusperiaate.
- 3) Asetus N:o 530/2008 on pätemätön siltä osin kuin siinä asetuksen N:o 2371/2002 7 artiklan 1 kohdan perusteella säädetty kiellot ovat voimassa 23.6.2008 lähtien espanjalaisten alusten ja niiden kanssa sopimuksia tehneiden yhteisön talouden toimijoiden osalta, kun taas nämä kiellot ovat voimassa 16.6.2008 lähtien Maltaan, Kreikan, Ranskan, Italian ja Kyproksen lipun alla purjehtivien taikka näihin jäsenvaltioihin rekisteröityjen alusten ja niiden kanssa sopimuksia tehneiden yhteisön toimijoiden osalta ilman, että tämä erilainen kohtelu olisi objektiivisesti perusteltua.

(¹) EUVL C 205, 29.8.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Oberlandesgericht Münchenin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler v. Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

(Asia C-274/09) (¹)

(Julkiset hankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — Julkinen palvelukonsessio — Pelastuspalvelut — Julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen ja palvelukonsession välinen ero)

(2011/C 139/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht München

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Vastaaja: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

Muu osapuoli: Malteser Hilfsdienst eV, Bayerisches Rotes Kreuz

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberlandesgericht München — Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114) 1 artiklan 2 kohdan a ja d alakohdan ja 1 artiklan 4 kohdan tulkinta — Julkisia palveluhankintoja koskevan sopimuksen ja palveluja koskevan käyttöoikeussopimuksen käsitteet — Sopimus pelastuspalvelujen suorittamisesta onnettomuustilanteissa, joka on tehty hankintaviranomaisen ja avustusjärjestöjen välillä ja jonka mukaan suoritettujen palvelujen käyttömaksu riippuu kyseisten järjestöjen ja kolmansien, kuten sosiaalivakuutuslaitosten, välisistä neuvotteluista

Tuomiolauselmä

Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 1 artiklan 2 kohdan d alakohtaa ja 4 kohtaa on tulkittava siten, että silloin kun sopimuksen saaneen taloudellisen toimijan korvauksen maksavat kokonaisuudessaan muut henkilöt kuin pelastuspalvelusopimuksen myöntänyt hankintaviranomainen ja kun tämä taloudellinen toimija kantaa — vaikka vähäisenkin — liiketoiminnallisen riskin, joka aiheutuu muun muassa siitä, että palvelujen käyttömaksujen suuruus riippuu vuosittain kolmansien kanssa käytävien neuvottelujen lopputuloksesta ja ettei ole etukäteen varmaa, saako se täyden korvauksen kansallisessa oikeudessa säädettyjen periaatteiden mukaisesti suorittamistaan toiminnoista aiheutuvista kustannuksista, kyseistä sopimusta on pidettävä direktiivin 2004/18 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna palvelukonsessiona.

(¹) EUVL C 267, 7.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.3.2011 (Raad van State van België (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Brussels Hoofdstedelijk Gewest ym. v. Vlaamse Gewest

(Asia C-275/09) ⁽¹⁾

(Direktiivi 85/337/ETY — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointi — Lentokentät, joiden nousukiitorata on vähintään 2 100 metriä pitkä — Rakentamisen käsite — Toiminnan harjoittamista koskevan luvan uusiminen)

(2011/C 139/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State van België

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, P. De Donder, F. De Becker, K. Colenbie, Ph. Hutsebaut, B. Kockaert, VZW Boreas, F. Petit, V.S. de Burbure de Wezembeek ja L. Van Dessel

Vastaaja: Vlaamse Gewest

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Raad van State (Belgia) — Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40) liitteessä I olevan 7 kohdan a alakohdan tulkinta — Sellaisten lentokenttien rakentaminen, joiden nousuja laskukiitorata on vähintään 2 100 metriä pitkä — Rakentamisen käsite

Tuomiolauselmä

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, 1 artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa ja liitteessä I olevaa 7 kohtaa on tulkittava siten, että

— lentokentän toiminnan harjoittamista koskevan olemassa olevan luvan uusimista ei voida pitää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna ”hankkeena” eikä ”rakentamisena”, kun kyse ei ole alueen fyysistä olotilaa muuttavista töistä tai kajoamisesta

— kansallisen tuomioistuimen asiana on kuitenkin määrittää sovellettavan kansallisen lainsäädännön perusteella ja ottamalla tarvittaessa huomioon kyseisen direktiivin voimaantulon jälkeen toteutettujen useiden töiden tai kajoamisen yhteisvaikutukset, liittyykö kyseinen lupa useampivaiheiseen lupamenettelyyn, jonka lopullisena tavoitteena on direktiivin liitteessä II olevan 13 kohdan

ensimmäisessä luetelmakohtassa, luettuna yhdessä liitteessä I olevan 7 kohdan kanssa, tarkoitettun hankkeen muodostavien toimintojen toteuttaminen. Jos tällaisten töiden tai kajoamisen ympäristövaikutuksia ei ole arvioitu lupamenettelyn aikaisemmassa vaiheessa, kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on varmistaa direktiivin tehokas vaikutus huolehtimalla, että tällainen arviointi tehdään ainakin toiminnan harjoittamista koskevan luvan myöntämisvaiheessa.

⁽¹⁾ EUVL C 267, 7.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 17.3.2011 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-326/09) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2004/113/EY — Sosiaalipolitiikka — Naisten ja miesten tasa-arvoinen kohtelu — Tavaroiden ja palvelujen saatavuus ja tarjonta — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntönpänon laiminlyönti)

(2011/C 139/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. van Beek ja M. Kaduczak)

Vastaaja: Puolan tasavalta (asiamies: M. Dowgielewicz)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntönpänon tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13.12.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY (EUVL L 373, s. 37) noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu tai niistä ei ole ilmoitettu säädetyssä määräajassa

Tuomiolauselmä

1) Puolan tasavalta ei ole noudattanut miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntönpänon tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13.12.2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 312, 19.12.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 17.3.2011 (Cour de cassationin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Josep Peñarroja Fan vireille panemat asiat

(Yhdistetyt asiat C-372/09 ja C-373/09) ⁽¹⁾

(EY 43 artikla — Sijoittautumisvapaus — EY 49 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Rajoitukset — Tuomioistuimia avustavat asiantuntijat, jotka ovat kääntäjiä — Julkisen vallan käyttö — Kansallinen lainsäädäntö, jossa asiantuntijan nimike varataan kansallisten lainkäyttöviranomaisten pitämiin luetteloihin merkityille henkilöille — Oikeuttaminen — Oikeasuhteisuus — Direktiivi 2005/36/EY — Säännellyn ammatin käsite)

(2011/C 139/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Asianosainen

Josep Peñarroja Fa

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour de cassation (Ranska) — EY 43, EY 45, EY 49 ja EY 50 artiklan tulkinta — Lainsäädäntö, jonka mukaan kansallisten lainkäyttöviranomaisten pitämään luetteloon merkitsemiselle on asetettu ikää, pätevyyttä, nuhteettomuutta ja riippumattomuutta koskevat edellytykset, mutta jossa ei ole säädetty toisen jäsenvaltion lainkäyttöviranomaisten tunnustaman asiantuntijan aseman huomioon ottamisesta eikä sellaisten muiden yksityiskohtaisten sääntöjen käyttöönottamisesta, joiden avulla mainittujen edellytysten täyttymistä voidaan valvoa — Tämän lainsäädännön yhteensoveltuvuus sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien primaarioikeuden määräysten kanssa

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa ammattinharjoittajalle tapauskohtaisesti antama toimeksianto avustaa sitä asiantuntijana kääntäjän ominaisuudessa on EY 50 artiklassa, jota vastaa nykyinen SEUT 57 artikla, tarkoitettua palvelujen tarjoamista.
- 2) Pääasioissa kyseessä olevan kaltainen tuomioistuinta avustavien asiantuntijoiden käännöstoiminta ei ole EY 45 artiklan ensimmäisessä kohdassa, jota vastaa nykyinen SEUT 51 artiklan ensimmäinen kohta, tarkoitettua julkisen vallan käyttöön liittyvää toimintaa.
- 3) EY 49 artikla, jota vastaa nykyään SEUT 56 artikla, on esteenä pääasioissa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa tuomioistuinta avustavien asiantuntijoiden luetteloon merkitsemiselle on asetettu pätevyyttä koskevia vaatimuksia mutta jonka mukaan henkilö, jota asia koskee, ei voi saada tietoonsa häntä koskevan päätöksen perusteluja eikä voi hakea

päätökseen tehokkaasti muutosta tuomioistuimessa päätöksen laillisuuden tutkimiseksi ja erityisesti sen varmistamiseksi, että on noudatettu unionin oikeudesta johtuvaa vaatimusta siitä, että muissa jäsenvaltioissa hankittu ja tunnustettu pätevyys otetaan asianmukaisesti huomioon.

- 4) EY 49 artikla, jota vastaa nykyään SEUT 56 artikla, on esteenä tuomioistuinta avustavista asiantuntijoista 29.6.1971 annetun lain nro 71-498, sellaisena kuin se on muutettuna 11.2.2004 annetulla lailla nro 2004-130, 2 §:ssä olevan kaltaiselle vaatimukselle, jonka mukaan henkilöä ei voida merkitä tuomioistuinta avustavien asiantuntijoiden valtakunnalliseen luetteloon kääntäjänä, ellei hän osoita, että hän on ollut merkittynä cour d'appelin pitämään kyseisten asiantuntijoiden luetteloon keskeytyksettä kolmen vuoden ajan, mikäli tällaisella vaatimuksella estetään se, että tutkittaessa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen sellaisen henkilön hakemus, joka ei ole osoittanut luetteloon kuulumista koskevan edellytyksen täyttymistä, tällaisen henkilön toisessa jäsenvaltiossa hankkima ja siellä tunnustettu pätevyys otetaan asianmukaisesti huomioon sen määrittämiseksi, vastaako pätevyys ja jos, niin missä määrin, cour d'appelin pitämään luetteloon keskeytyksettä kolmen vuoden ajan merkittynä olleelta henkilöltä tavallisesti edellytettävää asiantuntemusta.
- 5) Tuomioistuinta kääntäjinä avustaville asiantuntijoille annetut toimeksiannot, kun tällaisen toimeksiannon suorittaa Cour de cassationin pitämän valtakunnallisen luettelon kaltaiseen luetteloon merkitty asiantuntija, eivät kuulu ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun säännellyn ammatin käsitteen alaan.

⁽¹⁾ EUVL C 282, 21.11.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Arbeidshof te Brusselin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Maurits Casteels v. British Airways plc

(Asia C-379/09) ⁽¹⁾

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — SEUT 45 ja SEUT 48 artikla — Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Lisäeläkeoikeuksien suojaaminen — Neuvosto ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin — Palkattu työntekijä, joka on työskennellyt peräkkäin saman työnantajan palveluksessa useissa jäsenvaltioissa)

(2011/C 139/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidshof te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Maurits Casteels

Vastaaja: British Airways plc

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Arbeidshof te Brussel — EY 39 ja EY 42 artiklan sekä yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta 29.6.1998 annetun neuvoston direktiivin 98/49/EY (EYVL L 209, s. 46) tulkinta — Neuvosto ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin — Palkattu työntekijä, joka on työskennellyt peräkkäin saman työnantajan eri toimipaikoissa useissa jäsenvaltioissa (muuten kuin lähetettynä työntekijänä) ja johon sovelletaan kulloinkin asianomaisessa toimipaikassa voimassa olevia lisäeläkejärjestelmiä

Tuomiolauselma

1) SEUT 48 artiklalla ei ole sellaista välitöntä oikeusvaikutusta, johon yksityinen voisi kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa oikeusriidassa vedota yksityissektorin työnantajaansa vastaan.

2) SEUT 45 artiklaa on tulkittava siten, että se on työehtosopimuksen pakollisen soveltamisen yhteydessä esteenä sille,

— että määritettäessä lopullisten lisäeläkeoikeuksien perusteena olevaa ansaintajaksaa tietyssä jäsenvaltiossa ei oteta huomioon työntekijän työvuosia, jotka ovat kertyneet saman työnantajan toimipaikoissa eri jäsenvaltioissa ja jotka perustuvat samaan perustyösopimukseen, ja

— että työntekijän, joka on siirretty työnantajansa toimipaikasta tietyssä jäsenvaltiossa saman työnantajan toiseen toimipaikkaan toisessa jäsenvaltiossa, katsotaan irtisanoutuneen oma-aloitteisesti tämän työnantajan palveluksesta.

(¹) EUVL C 312, 19.12.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Cour de cassationin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Charles Defossez v. Christian Wiart, SOTIMON SARL:n selvitysmiehenä, Office national de l'emploi — fonds de fermeture d'entreprises ja Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

(Asia C-477/09) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivit 80/987/ETY ja 2002/74/EY — Työnantajan maksukyvyttömyys — Työntekijöiden suoja — Työntekijöiden maksamattomien saatavien maksaminen — Toimivaltaisen palkkaturvajärjestelmän määrittäminen — Kansallisen oikeuden nojalla edullisempi palkkaturva — Mahdollisuus vedota siihen)

(2011/C 139/09)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Charles Defossez

Vastapuolet: Christian Wiart, SOTIMON SARL:n selvitysmiehenä, Office national de l'emploi — fonds de fermeture d'entreprises ja Centre de gestion et d'études de l'Association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés de Lille (CGEA)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour de cassation (Ranska) — Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.10.1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/74/EY (EYVL L 270, s. 10), 8 a artiklan tulkinta yhdessä saman direktiivin 9 artiklan kanssa — Työntekijöiden maksamattomien saatavien maksamiseen toimivaltaisen palkkaturvajärjestelmän määrittäminen — Sen jäsenvaltion palkkaturvajärjestelmä, jonka alueella työntekijät tavallisesti työskentelevät — Työntekijöiden mahdollisuus vaatia edullisempaa palkkaturvaa järjestelmästä, jossa heidän työnantajansa on vakuutettu ja johon tämä maksaa vakuutusmaksuja kansallisen oikeuden mukaisesti

Tuomiolauselma

Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.10.1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY, sellaisena kuin se oli ennen kuin sitä muutettiin direktiivillä 2002/74/EY, 3 artiklaa on tulkittava siten, että työntekijän, joka on tavallisesti työskennellyt muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa hänen ennen 8.10.2005 maksukyvyttömäksi todetun työnantajansa kotipaikka on, maksamattomien saatavien maksamisessa on niin, että kun tämä työnantaja ei ole sijoittautunut kyseiseen toiseen jäsenvaltioon ja täyttää velvollisuutensa osallistua kotipaikkansa jäsenvaltion palkkaturvajärjestelmän rahoitukseen, tämä järjestelmä vastaa kyseisessä artiklassa määritellyistä velvoitteista.

Direktiivi 80/987 ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan työntekijä voi vedota kyseisen jäsenvaltion oikeuden mukaisesti kansallisen palkkaturvajärjestelmän palkkaturvaan, joka on täydentävä tai vaihtoehtoinen suhteessa sen järjestelmän palkkaturvaan, joka on määritetty toimivaltaiseksi kyseisen direktiivin perusteella, kunhan tällainen turva parantaa työntekijän suojan tasoa.

(¹) EUVL C 37, 13.2.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 17.3.2011 (Tribunal da Relação do Porton (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Manuel Carvalho Ferreira Santos v. Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Asia C-484/09) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 72/166/ETY — 3 artiklan 1 kohta — Direktiivi 84/5/ETY — 2 artiklan 1 kohta — Direktiivi 90/232/ETY — 1 artikla — Oikeus korvaukseen moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavasta pakollisesta vakuutuksesta — Korvauksen rajoittamisen edellytykset — Myötävaikutus vahinkoon — Kuljettajat eivät ole syyllistyneet tuottamukseen — Vaarantamisvastuu)

(2011/C 139/10)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação do Porto

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Vastaaja: Companhia Europeia de Seguros, S.A.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal da Relação do Porto — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun 24.4.1972 neuvoston direktiivin 72/166/ETY (EYVL L 103, s. 1) 3 artiklan 1 kohdan, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30.12.1983 annetun toisen neuvoston direktiivin 84/5/ETY (EYVL 1984, L 8, s. 17) 2 artiklan 1 kohdan ja moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.5.1990 annetun kolmannen neuvoston direktiivin 90/232/ETY (EYVL L 129, s. 33) 1 artiklan 1 kohdan tulkinta — Ajoneuvojen liikenteeseen käyttämisestä aiheutuviin vahinkoihin sovellettavan vahingonkorvausjärjestelmän määrittäminen — Edellytykset pakollisen vakuutuksen perusteella maksettavan vahingonkorvauksen rajoittamiselle onnettomuudesta vastuussa olevan kuljettajan myötävaikutuksen perusteella — Kummankaan kuljettajan menettely ei ollut virheellistä — Vaarantamisvastuu

Tuomiolauselma

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24.4.1972 annetun

neuvoston direktiivin 72/166/ETY 3 artiklan 1 kohtaa, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30.12.1983 annetun toisen neuvoston direktiivin 84/5/ETY 2 artiklan 1 kohtaa ja moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava vakuutus koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.5.1990 annetun kolmannen neuvoston direktiivin 90/232/ETY 1 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa silloin, kun kahden ajoneuvon yhteentörmäyksestä on aiheutunut vahinkoja ilman, että kuljettajien voitaisiin katsoa syyllistyneen tuottamukseen, vastuu mainituista vahingoista jaetaan sen mukaisesti, missä määrin kumpikin ajoneuvo on myötävaikuttanut niiden aiheutumiseen, ja pidetään näitä myötävaikutuksia yhtä suurina silloin, kun niistä on epäselvyyttä.

⁽¹⁾ EUVL C 37, 13.2.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 10.3.2011 (Oberster Gerichtshofin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Tanja Borger v. Tiroler Gebietskrankenkasse

(Asia C-516/09) ⁽¹⁾

(Työntekijöiden sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — Henkilöllinen soveltamisala — Käsitteen ”palkattu työntekijä” tulkinta — Huollettavana olevaa lasta koskevat etuudet — Palkattoman vapaan pidentäminen)

(2011/C 139/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Tanja Borger

Vastaaja: Tiroler Gebietskrankenkasse

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberster Gerichtshof — Sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2) 1 artiklan a alakohdan tulkinta — Etuudet huollettaville lapsille — Henkilöllinen soveltamisala — Käsitteen ”työntekijä” tulkinta — Henkilö, joka asuu Sveitsissä ja joka sopii toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen työnantajansa kanssa työsuhteesta lapsen syntymän vuoksi myönnettävästä vapaasta (Karenz), joka on kestoltaan tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaista kahta vuotta pidempi

Tuomiolauselma

Pääasian kantajan tilanteessa olevalla henkilöllä on tunnustettava olevan sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1606/98, 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettu ”palkatun työntekijän” asema lapsen syntymän jälkeen otetun palkatoman vapaan kuuden kuukauden mittaisen pidennysjakson aikana, jos tällä henkilöllä on tänä aikana yhdenkin vakuutustapahtuman varalta otettu tosiasiallinen pakollinen tai vapaaehtoinen vakuutusturva tämän asetuksen 1 artiklan a alakohdassa mainitussa yleisessä taikka erityisessä sosiaaliturvajärjestelmässä. Kansallisen tuomioistuimen on tarkastettava, täytyykö tämä edellytys sen käsiteltävänä olevassa asiassa.

(¹) EUVL C 63, 13.3.2010.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto)
10.3.2011 (Regeringsrättenin (Ruotsi) esittämä
ennakkoratkaisupyyntö) — Skandinaviska Enskilda
Banken AB Momsgrupp v. Skatteverket**

(Asia C-540/09) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohta — Vapautukset — Luottolaitoksen pääomamarkkinoilla osakkeita liikkeelle laskeville yhtiöille provisiota vastaan antama merkintätakuu (underwriting guarantee) — Arvopapereita koskevat liiketoimet)

(2011/C 139/12)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Regeringsrätten

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Vastaaja: Skatteverket

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Högsta förvaltningsdomstolen (aikaisemmin Regeringsrätten) — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1)

13 artiklan B kohdan tulkinta — Vapautukset — Pankin korvausta vastaan antama takuusitoumus yhtiölle, joka aikoo toteuttaa osakeannin — Toimi, jossa pankki sitoutuu ostamaan osan yhtiön antamista uusista osakkeista, jollei osakkeita määrääjässä merkitä riittävästi, taatakseen yhtiölle osakeannilla tavoitellun rahoituksen (underwriting)

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohta on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä säädetty vapautus arvonlisäverosta kattaa palvelut, joita luottolaitos tarjoaa merkintätakuun muodossa vastiketta vastaan yhtiölle, joka aikoo toteuttaa osakeannin, kun takuu merkitsee luottolaitoksen sitoutumista hankkimaan itselleen ne osakkeet, joita mahdollisesti ei merkitä osakkeiden merkinnälle asetetussa määrääjässä.

(¹) EUVL C 51, 27.2.2010.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto)
17.3.2011 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta**

(Asia C-23/10) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Tuoreiden banaanien luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen — Ilmoitettu paino ei vastaa todellista painoa — Tulliviranomaisten velvollisuus tarkastaa ilmoitettu paino — Yhteisön tullikoodeksi — Asetus (ETY) N:o 2913/92 — 68 artikla ja sitä seuraavat artiklat — Asetus (ETY) N:o 2454/93 — 290 a artikla — Liite 38 b — Omia varoja koskeva järjestelmä — Tulojen menetyt — Asetus (ETY, Euratom) N:o 1552/89 — Asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 — 2, 6, 9, 10 ja 11 artikla)

(2011/C 139/13)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: A. Caeiros)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamies: L. Inez Fernandes)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 68 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston

asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 290 a artiklan ja liitteen 38 b sekä yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89 (EYVL L 155, s. 1) ja yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL L 130, s. 1) 2, 6, 9, 10 ja 11 artiklan rikkominen — Tuoreiden banaanien luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen — Ilmoitettu paino ei vastaa todellista painoa — Omat varat — Tulojen menetys

Tuomiolauselmä

1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/921 — luettuna yhdessä tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 290 a artiklan kanssa, sellaisena kuin se on muutettuna 20.1.1997 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 89/97 — 13, 68 ja 71 artiklan sekä yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 88/376/ETY, Euratom soveltamisesta 29.5.1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1552/89, sellaisena kuin se on muutettuna 8.7.1996 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1355/96, 2, 6, 9, 10 ja 11 artiklan ja yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1150/2000 2, 6, 9, 10 ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska sen tulliviranomaiset ovat hyväksyneet systemaattisesti vuosina 1998–2002 tulli-ilmoituksia tuoreiden banaanien luovuttamisesta vapaaseen liikkeeseen, vaikka ne tiesivät tai niiden olisi pitänyt kohtuudella tietää, että ilmoitettu paino ei vastannut banaanien todellista painoa, ja koska Portugalin viranomaiset eivät ole suorittaneet tulojen menetystä vastaavia omia varoja viivästyskorkoineen.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Euroopan komissio ja Portugalin tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 100, 17.4.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 15.3.2011 (Cour d'appelin (Luxemburg) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Heiko Koelzsch v. Luxemburgin suurherttuakunta

(Asia C-29/10) (¹)

(Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehty Rooman yleissopimus — Työsopimus — Osapuolten lainvalintasopimus — Lainvalintasopimuksen puuttuessa sovellettavan lain pakottavat säännökset — Tämän lain määrittäminen — Sen valtion, ”jossa työntekijä tavallisesti työskentelee”, käsite — Työntekijä, joka työskentelee useammassa kuin yhdessä sopimusvaltiossa)

(2011/C 139/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Heiko Koelzsch

Vastaaja: Luxemburgin suurherttuakunta

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour d'appel — Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehdyn, Roomassa 19.6.1980 allekirjoitettavaksi avatun yleissopimuksen (EYVL L 266, s. 1) 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkinta — Sen määrittäminen, mitä lakia sovelletaan perusteettoman irtisanomisen johdosta nostettuun kanteeseen, jos osapuolet eivät ole tehneet lainvalintasopimusta työsopimuksessa — Käsite ”paikka, jossa työntekijä tavallisesti työskentelee” — Työntekijä, joka työskentelee useissa maissa mutta palaa järjestelmällisesti johonkin niistä

Tuomiolauselmä

Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehdyn, Roomassa 19.6.1980 allekirjoitettavaksi avatun yleissopimuksen 6 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että jos työntekijä harjoittaa toimintaansa useammassa kuin yhdessä sopimusvaltiossa, valtio, jossa työntekijä tavallisesti työskentelee sopimusvelvoitteiden täyttämiseksi määrittämisessä tarkoitettuna merkityksessä, on se valtio, jossa tai josta työntekijä täyttää olennaisen osan hänellä työnantajaansa nähden olevista velvoitteistaan, kun otetaan huomioon kaikki työntekijän toiminnalle ominaiset seikat.

(¹) EUVL C 80, 27.3.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.3.2011 — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Asia C-51/10 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Pelkästään numeroista koostuva merkki — Hakemus merkin ”1000” rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi esitteitä, aikakauslehtiä ja sanomalehtiä varten — Merkin väitetty kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisedellytykset — SMHV:n velvollisuus ottaa huomioon aikaisempi päätöskäytäntönsä)

(2011/C 139/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (edustaja: Rechtsanwalt A. von Mühlendahl)

Valittajan vastapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-298/06, Agencja Wydawnicza Technopol v. SMHV, 19.11.2009 antamasta tuomiosta, jossa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen, jossa vaadittiin kumottavaksi sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan päätös R 447/2006-4, jolla hylättiin valitus, joka koski tutkijan päätöstä, jolla hylättiin sanamerkin ”1000” rekisteröintiä koskeva hakemus luokkiin 16, 28 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 113, 1.5.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 10.3.2011 (Tribunal Supremo (Espanja) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Telefónica Móviles España, SA v. Espanjan valtio, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

(Asia C-85/10) ⁽¹⁾

(Telepalvelut — Direktiivi 97/13/EY — Yleiset valtuutukset ja yksittäiset toimiluvat — Yksittäisten toimilupien haltijoihin sovellettavat maksut — 11 artiklan 2 kohta — Tulkinta — Kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä maksulle erityistä tarkoitusta — Digitaalisiin järjestelmiin sovellettavan maksun korottaminen muuttamatta ensimmäisen sukupolven analogisiin järjestelmiin sovellettavaa maksua — Yhteensopivuus)

(2011/C 139/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Telefónica Móviles España, SA

Vastaaja: Espanjan valtio, Secretaría de Estado de Telecomunicaciones

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunal Supremo — Telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10.4.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY (EYVL L 117, s. 15) 11 artiklan 2 kohdan tulkinta — Yrityksiin, jotka ovat yksittäisten toimilupien haltijoita, sovellettavat verot ja maksut — Taloudellisten rasitteiden, jotka ylittävät direktiivissä sallitun ja joilla tavoitelluista päämääristä ei säädetä siinä, asettaminen — Rasitteiden asettaminen kehittyneemmille teknologioille muttei vanhentuneille

Tuomiolauselma

Telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10.4.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, joiden mukaan telepalvelujen tarjoajilta niukkojen voimavarojen käytöstä perittävällä maksulla on pyrittävä varmistamaan näiden voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö ja ottamaan huomioon tarve edistää uusien palvelujen ja kilpailun kehittymistä, on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään yksittäisen toimiluvan saaneilta telepalvelujen tarjoajilta radio- ja taajuusalueen käyttämisestä perittävistä maksusta osoittamatta tämän

maksun avulla kerätyille varoille erityistä tarkoitusta ja jossa korotetaan huomattavasti tiettyyn teknologiaan sovellettavan maksun määrää muuttamatta toiseen teknologiaan sovellettavan maksun määrää.

(¹) EUVL C 134, 22.5.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 17.3.2011 (Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Strong Segurança SA v. Município de Sintra ja Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

(Asia C-95/10) (¹)

(Julkiset palveluhankinnat — Direktiivi 2004/18/EY — 47 artiklan 2 kohta — Välitön oikeusvaikutus — Soveltaminen direktiivin liitteessä II B lueteltuihin palveluihin)

(2011/C 139/17)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Strong Segurança SA

Vastaajat: Município de Sintra, Securitas-Serviços e Tecnologia de Segurança

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Supremo Tribunal Administrativo — Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY (EUVL L 134, s. 114) 21 ja 23 artiklan, 35 artiklan 4 kohdan, 47 artiklan 2 kohdan ja liitteen II B tulkinta — Tarjoajien taloudelliset ja rahoitusta koskevat voimavarat — Taloudellisen toimijan mahdollisuus vedota muiden yksiköiden voimavaroihin — Myöhässä täytäntöönpannun direktiivin välitön oikeusvaikutus

Tuomiolauselma

Julkkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY ei aseteta jäsenvaltioille velvollisuutta soveltaa saman direktiivin 47 artiklan 2 kohtaa myös hankintasopimuksiin, joiden kohteena ovat direktiivin liitteessä II B luetellut palvelut. Kyseinen direktiivi ei kuitenkaan estä jäsenvaltioita säätämästä lainsäädännösään ja mahdollisesti hankintaviranomaista määräämästä hankintasopimusasiakirjoissa, että edellä mainittua säännöstä on sovellettava.

(¹) EUVL C 113, 1.5.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 17.3.2011 (du Symvoulio tis Epikrateiasin (Kreikka) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10) ja Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10) v. Ypourgos Emporikis Naftilias

(Yhdistetyt asiat C-128/10 ja C-129/10) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Meriliikenteen kabotaasi — Asetuksen (ETY) N:o 3577/92 I ja 4 artikla — Kabotaasipalveluita koskeva hallinnollinen ennakkolupa — Alusten turvallisuutta koskevien edellytysten valvonta — Järjestyksenpito satamissa — Julkisen palvelun velvoitteet — Tarkkojen ja ennalta tiedossa olevien arviointiperusteiden puuttuminen)

(2011/C 139/18)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulio tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Naftiliaki Etaireia Thasou AE (C-128/10) ja Amaltheia I Naftiki Etaireia (C-129/10)

Vastaaja: Ypourgos Emporikis Naftilias

Muu osapuoli: Koinopraxia Epibatikon Ochimatagogon Ploion Kavalas — Thasou (C-128/10)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Symvoulio tis Epikrateias — Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7.12.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 (EYVL L 364, s. 7) 1, 2 ja 4 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kabotaasipalvelujen tarjoamiseksi on hankittava hallinnollinen ennakkolupa — Järjestelmä, jolla voidaan valvoa mahdollisuutta liikennöidä reitit alusten kannalta turvallisesti ja siten, että järjestys satamissa säilyy — Tarkkojen ja ennalta tiedossa olevien arviointiperusteiden puuttuminen

Tuomiolauselma

Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7.12.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 1 ja 4 artiklan säännöksiä on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että kansallisella lainsäädännöllä luodaan meriliikenteen kabotaasipalveluja koskeva ennakkolupajärjestelmä, joka edellyttää sellaisten hallintopäätösten tekemistä, joissa yhtäältä alusten turvallisuuteen ja satamien järjestykseen ja toisaalta julkisen palvelun velvoitteisiin liittyvistä syistä edellytetään tiettyjen lähtö- ja saapumisaikojen noudattamista, edellyttäen, että tällainen järjestelmä perustuu objektiivisille arviointiperusteille, jotka eivät ole syrjiviä ja jotka ovat etukäteen tiedossa, ja näin on erityisesti

siinä tapauksessa, jossa useampi laivanvarustaja haluaa saapua samaan ajankohtana samaan satamaan. Kun kysymys on hallintopäätöksistä, joilla asetetaan julkisen palvelun velvoitteita, on lisäksi voitava osoittaa, että on olemassa sellainen todellinen tarve julkiselle palvelulle, joka perustuu säännöllisten liikennepalveluiden riittämättömyyteen vapaassa kilpailutilanteessa. Kansallisen tuomioistuimen tehtävä on arvioida, täyttyvätkö nämä edellytykset pääasioissa.

(¹) EUVL C 134, 22.5.2010.

Valitus, jonka Marius Noko Ngele on tehnyt 10.11.2010 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-390/09, Marius Noko Ngele v. Euroopan komissio, 10.12.2009 antamasta tuomiosta

(Asia C-525/10 P)

(2011/C 139/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Marius Noko Ngele (asiamies: avocat F. Sabakunzi)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) totesi 10.3.2011 antamassaan määräyksessä, että valitus on jätettävä tutkimatta.

Kanne 22.11.2010 — Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-540/10)

(2011/C 139/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Transportes y Excavaciones J. Asensi, S.L. (edustaja: asianajaja C. Nicolau Castellanos)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on todennut 10.3.2011 tekemässään päätöksessä, että unionin tuomioistuimelta puuttuu selvästi toimivalta käsitellä esillä oleva kanne.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 4.2.2011 — Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV v. Sonnthurn Vertriebs GmbH

(Asia C-51/11)

(2011/C 139/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Schutzverband der Spirituosen-Industrie eV

Vastaaja: Sonnthurn Vertriebs GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Sisältyykö elintarvikkeita koskevista terveys- ja ravitsemusväitteistä 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1924/2006 (¹), sellaisena kuin sitä on viimeksi muutettu 9.2.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 116/2010 (²), 2 artiklan 2 kohdan 5 alakohdan mukaisessa ilmaisussa "terveysväite" käytettyyn terveyskäsitteeseen myös yleinen hyvinvointi?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Tarkoittaako kaupalliseen viestintään sisältyvä lausunto sellaisten elintarvikkeiden, jotka on tarkoitettu kuluttajille sellaisinaan merkintöjen, esillepanon tai mainonnan yhteydessä, ainakin myös terveyteen liittyvää hyvinvointia vai ainoastaan yleistä hyvinvointia, jos siinä viitataan asetuksen (EY) N:o 1924/2006 13 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 1 kohdassa mainittuihin toimintoihin mainitun asetuksen 2 artiklan 2 kohdan 5 alakohdassa kuvatulla tavalla?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja jos toisessa kysymyksessä kuvattu ilmaisu tarkoittaa ainakin myös terveyteen liittyvää hyvinvointia:

Kun otetaan huomioon SEU 6 artiklan 3 kohdassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklassa taattu sananvapaus ja tietojen vastaanotto- ja levittämismvapaus, onko unionin oikeudessa noudatetun suhteellisuusperiaatteen mukaista sisällyttää lausunto, jonka mukaan tietty juoma, jonka alkoholipitoisuus on yli 1,2 tilavuusprosenttia, ei rasita ihmisruumista tai sen elintoimintoja tai vaikuta niihin, sisällyttää asetuksen (EY) N:o 1924/2006 4 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetyn kiellon soveltamisalaan?

(¹) EUVL L 404, s. 9.

(²) EUVL L 37, s. 16

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2011 — Vodafone España, S.A. v. Ayuntamiento de Santa Amalia

(Asia C-55/11)

(2011/C 139/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosainen

Valittaja: Vodafone España, S.A.

Vastapuoli: Ayuntamiento de Santa Amalia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY ⁽¹⁾ (valtuutusdirektiivi) 13 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan operaattoriyrityksiltä, jotka eivät ole verkon omistajia mutta käyttävät sitä matkapuhelinpalvelujen tarjoamiseen, voidaan periä maksuja oikeuksista asentaa järjestelmiä kunnan julkiselle alueelle?
- 2) Jos kyseisen maksun katsotaan olevan yhteensopiva direktiivin 2002/20/EY 13 artiklan kanssa, täyttävätkö riidanalaisissa paikallisissa päätöksissä maksun perimiselle asetetut edellytykset 13 artiklassa tarkoitetut objektiivisuuden, oikeasuhteisuuden ja syrjimättömyyden vaatimukset sekä vaatimuksen järjestelmien mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamisesta?
- 3) Onko direktiivin 2002/20/EY 13 artiklalle tunnustettava välitön oikeusvaikutus?

⁽¹⁾ EYVL L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2011 — Vodafone España, S.A. v. Ayuntamiento de Tudela

(Asia C-57/11)

(2011/C 139/23)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vodafone España, S.A.

Vastaaja: Ayuntamiento de Tudela

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY ⁽¹⁾ (valtuutusdirektiivi) 13 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan operaattoriyrityksiltä, jotka eivät ole verkon omistajia mutta käyttävät sitä matkapuhelinpalvelujen tarjoamiseen, voidaan periä maksuja oikeuksista asentaa järjestelmiä kunnan julkiselle alueelle?

- 2) Jos kyseisen maksun katsotaan olevan yhteensopiva direktiivin 2002/20/EY 13 artiklan kanssa, täyttävätkö riidanalaisissa paikallisissa päätöksissä maksun perimiselle asetetut edellytykset 13 artiklassa tarkoitetut objektiivisuuden, oikeasuhteisuuden ja syrjimättömyyden vaatimukset sekä vaatimuksen järjestelmien mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamisesta?

- 3) Onko direktiivin 2002/20/EY 13 artiklalle tunnustettava välitön oikeusvaikutus?

⁽¹⁾ EYVL L 108, s. 21.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 7.2.2011 — France Telecom España, S.A. v. Ayuntamiento de Torremayor

(Asia C-58/11)

(2011/C 139/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosainen

Valittaja: France Telecom España, S.A.

Vastapuoli: Ayuntamiento de Torremayor

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY ⁽¹⁾ (valtuutusdirektiivi) 13 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan operaattoriyrityksiltä, jotka eivät ole verkon omistajia mutta käyttävät sitä matkapuhelinpalvelujen tarjoamiseen, voidaan periä maksuja oikeuksista asentaa järjestelmiä kunnan julkiselle alueelle?

- 2) Jos kyseisen maksun katsotaan olevan yhteensopiva direktiivin 2002/20/EY 13 artiklan kanssa, täyttävätkö riidanalaisissa paikallisissa päätöksissä maksun perimiselle asetetut edellytykset 13 artiklassa tarkoitetut objektiivisuuden, oikeasuhteisuuden ja syrjimättömyyden vaatimukset sekä vaatimuksen järjestelmien mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamisesta?

- 3) Onko direktiivin 2002/20/EY 13 artiklalle tunnustettava välitön oikeusvaikutus?

⁽¹⁾ EYVL L 108, s. 21.

Valitus, jonka Longevity Health Products, Inc. on tehnyt 22.2.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-363/09, Longevity Health Products, Inc. v. Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Gruppo Lepetit SpA, 16.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-81/11 P)

(2011/C 139/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Longevity Health Products, Inc. (edustaja: Rechtsanwalt J. Korab)

Muut osapuolet: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Gruppo Lepetit SpA

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- tutkii Longevity Health Products, Inc. -yhtiön tekemän valituksen
- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 16.12.2010 asiassa T-363/09 antaman tuomion
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja katsoo unionin yleisen tuomioistuimen loukanneen valittajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin jättäessään myöntämättä valittajalle määräajan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston väitteisiin vastaamista varten.

Lisäksi väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt käsittelemättä tavaramerkin haltijan esittämät sekaannusvaaraa koskevat perustelut.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Bergamo (Italia) on esittänyt 28.2.2011 — rikosoikeudenkäynti Survival Godwinia vastaa

(Asia C-94/11)

(2011/C 139/26)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Bergamo

Pääasian asianosainen

Survival Godwin

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 2008/115/EY⁽¹⁾ 15 ja 16 artikla vilpittömän yhteistyön ja direktiivien tehokkaan vaikutuksen periaatteiden nojalla esteenä mahdollisuudelle, että jäsenvaltiossa laittomasti oleskelevan kolmannen maan kansalaisen toiminta pelkästään siksi, että hän ei toimi yhteistyössä maastakarkotusmenettelyssä ja erityisesti pelkästään siksi, että hän ei noudata hallintoviranomaisen maastapoistumismääräystä, voidaan määrätä rikosoikeudellisesti rangaistavaksi siten, että siitä voidaan määrätä enintään neljän vuoden vankeusrangaistus, jos poliisiprefektin ensimmäistä määräystä ei noudateta, ja enintään viiden vuoden vankeusrangaistus, jos myöhempiä määräyksiä ei noudateta.

⁽¹⁾ EUVL L 348, s. 98.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italia) on esittänyt 3.3.2011 — Ministero dell'Interno, Questura di Caltanissetta v. Massimiliano Rizzo

(Asia C-107/11)

(2011/C 139/27)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ministero dell'Interno ja Questura di Caltanissetta

Vastaaja: Massimiliano Rizzo

Ennakkoratkaisukysymykset

Voidaanko kansallisen lainsäädännön, joka on otettu käyttöön 4.7.2006 annetulla asetuksella nro 223 (nk. Bersanin asetus), joka on saatettu laintasoiseksi 4.8.2006 annetulla lailla nro 248, katsoa olevan EY 43 ja EY 49 artiklan mukainen, kun kyse on kansallisesta lainsäädännöstä, jossa

- a) valitsee yleinen suuntaus suojata aikaisemmin sellaisessa kilpailumenettelyssä myönnettyjen toimilupien haltijoita, jossa osa toimijoista oli lainvastaisesti suljettu menettelyn ulkopuolelle;
- b) on säännöksiä, joilla tosiasiallisesti taataan saavutetun kauden aseman säilyminen (kuten uusiin luvanhaltijoihin kohdistuva kielto sijoittaa toimipisteitään tiettyä etäisyyttä lähemmäksi jo olemassa olevia toimipisteitä);
- c) säädetään toimiluvan peruuttamismahdollisuudesta silloin, kun toimiluvan haltija harjoittaa suoraan tai välillisesti sellaista rajatylittävää pelitoimintaa, joka on rinnastettavissa toimiluvan nojalla harjoitettavaan toimintaan?

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2011 —
Altstoff Recycling Austria v. komissio**

(Asia T-419/03) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Käytettyjen pakkausten keräys- ja kierrätysjärjestelmä Itävallassa — Yksinoikeuslausekkeita sisältävät keräys- ja lajittelusopimukset — Yksittäispoikkeusta koskeva päätös — Komission asettamat velvoitteet — Suhteellisuusperiaate)

(2011/C 139/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Altstoff Recycling Austria AG, (aiemmin kantajina Altstoff Recycling Austria AG ja ARGEV Verpackungsverwertungsgesellschaft mbH) (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja H. Wollmann)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi W. Mölls, sitten W. Mölls ja H. Gading, ja lopuksi R. Sauer)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: EVA Erfassen und Verwerten von Altstoffen GmbH (Wien) (edustajat: asianajajat A. Reidlinger ja I. Hartung) ja Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte (Wien) (edustaja: asianajaja K. Wessely)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä (Asiat COMP D3/35.470 — ARA ja COMP D3/35.473 — ARGEV, ARO) 16.10.2003 tehdyn komission päätöksen 2004/208/EY (EUVL 2004, L 75, s. 59) 2 ja 3 artiklaa koskevasta kumoamisvaatimuksesta

Tuomiolauselma

1) Kanne hylätään.

2) Altstoff Recycling Austria AG vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission, EVA Erfassen und Verwerten von Altstoffen GmbH:n ja Bundeskammer für Arbeiter und Angestellten oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 59, 6.3.2004.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2011 —
Latvia v. komissio**

(Asia T-369/07) ⁽¹⁾

(Ympäristö — Direktiivi 2003/87/EY — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Latvian päästöoikeuksia koskeva kansallinen jakosuunnitelma kaudeksi 2008–2012 — Kolmen kuukauden määräaika — Direktiivin 2003/87 9 artiklan 3 kohta)

(2011/C 139/29)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Asianosaiset

Kantaja: Latvian tasavalta (asiamiehet: aluksi E. Balode-Buraka ja K. Bārdiņa, sittemmin L. Ostrovska ja lopuksi L. Ostrovska ja K. Drēviņa)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: U. Wölker, E. Kalnins ja I. Rubene)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Liettuan tasavalta (asiamies: D. Kriauciūnas) ja Slovakian tasavalta (asiamies: aluksi J. Čorba, sittemmin B. Ricziová)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi Z. Bryanston-Cross ja sittemmin S. Behzadi-Spencer, I. Rao ja F. Penlington, avustajanaan barrister J. Maurici)

Oikeudenkäynnin kohde

Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kansallisen jakosuunnitelman muuttamisesta, josta Latvian tasavalta oli tehnyt kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EUVL L 275, s. 32) mukaisesti ilmoituksen kautta 2008–2012 varten, 13.7.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 3409 kumoaminen

Tuomiolauselma

1) Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kansallisen jakosuunnitelman muuttamisesta, josta Latvian tasavalta oli tehnyt kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisesti ilmoituksen kautta 2008–2012 varten, 13.7.2007 tehty komission päätös K(2007) 3409 kumotaan.

- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Latvian tasavallan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Liettuan tasavalta, Slovakian tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 269, 10.11.2007.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2011 — Ford Motor v. SMHV — Alkar Automotive (CA)

(Asia T-486/07) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin CA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Yhteisön tavaramerkeiksi rekisteröidyt aikaisempi sanamerkki KA ja aikaisempi kuviomerkki KA — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2011/C 139/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, Yhdysvallat) (edustajat: asianajaja R. Ingerl)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Botis)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Alkar Automotive, SA (Derio, Espanja) (edustaja: asianajaja S. Alonso Maruri)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 25.10.2007 antamasta ratkaisusta (asia R 85/2006-4), joka koskee Ford Motor Companyn ja Alkar Automotive, SA:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ford Motor Company velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 51, 23.2.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 22.3.2011 — Access Info Europe v. neuvosto

(Asia T-233/09) (¹)

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Vireillä olevaa lainsäädäntömenettelyä koskeva asiakirja — Tutustumista koskevan oikeuden epääminen osittain — Kumoamiskanne — Kanteen nostamisen määräaika — Tutkittavaksi ottaminen — Tietojen antaminen kolmannen toimesta — Oikeussuojan tarve ei ole lakannut — Ehdotuksia esittäneiden jäsenvaltioiden valtuuskuntien yksilöinti — Päättökäytännön toteuttamisen suoja koskeva poikkeus)

(2011/C 139/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Access Info Europe (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat O. W. Brouwer ja J. Blockx)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: C. Fekete ja M. Bauer)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Helleenien tasavalta (asiamiehet: E.-M. Mamouna et K. Boskovits) ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: E. Jenkinson ja S. Ossowski, avustajanaan barrister L. J. Stratford)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan 26.2.2009 tehty neuvoston päätös, jolla evättiin oikeus tutustua tiettyihin tietoihin, jotka sisältyivät 26.11.2008 päivättyyn muistioon, joka koski ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi

Tuomiolauselma

- 1) Kumotaan Euroopan unionin neuvoston 26.2.2009 tekemä päätös, jolla evättiin oikeus tutustua tiettyihin tietoihin, jotka sisältyivät 26.11.2008 päivättyyn muistioon, joka koski ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi.
- 2) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan Access Info Europe'n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Helleenien tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 205, 29.8.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.3.2011 — Visti Beheer v. SMHV — Meister (GOLD MEISTER)

(Asia T-372/09) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuvio-merkin GOLD MEISTER rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen ja yhteisön sanamerkki MEISTER — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2011/C 139/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Visti Beheer BV (Helmond, Alankomaat) (edustaja: asianajaja A. Herbetz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: S. Schäffner)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Meister & Co. AG (Wollerau, Sveitsi) (edustaja: asianajaja V. Knies)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 26.6.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1465/2008-1), joka koskee Meister & Co. AG:n ja Visti Beheer BV:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Visti Beheer BV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan SMHV:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Meister & Co. AG vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 282, 21.11.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.3.2011 — Campailla v. komissio

(Asia T-429/09) ⁽¹⁾

(Vahingonkorvauskanne — Vanhentumisaika — Tuomioistuinten perussäännön 46 artikla — Tutkimatta jättäminen)

(2011/C 139/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Massimo Campailla (Boulogne-sur-Mer, Ranska) (edustajat: aluksi asianajaja P. Goergen, sittemmin asianajajat G. Reuter ja C. Verbruggen)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Bordes ja T. Scharf)

Oikeudenkäynnin kohde

Vahingonkorvauskanne korvauksen saamiseksi vahingosta, jonka väitetään aiheutuneen kantajalle siitä syystä, että komissio kieltäytyi ryhtymästä toimenpiteisiin kantajan ja Kamerunin valtion välisen oikeusriidan osalta

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Massimo Campailla vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 19.6.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.3.2011 — Herm. Sprenger v. SMHV — Kieffer Sattlerwarenfabrik (jalustimen muoto)

(Asia T-463/09) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus — Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen peruuttaminen — Asiassa ei anneta tuomiota)

(2011/C 139/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Saksa) (edustaja: asianajaja V. Schiller)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: C. Jenewein ja B. Schmidt)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH (München, Saksa) (edustaja: asianajaja N. Fischer)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne sisämarkkinoiden harmonisointiviraston neljännen valituslautakunnan 4.9.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 1614/2008-4), joka koskee Georg Kieffer Sattlerwarenfabrik GmbH:n ja Herm. Sprenger GmbH & Co. KG:n välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) *Kantaja ja väliintulija vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan kumpikin korvaamaan puolet vastaajan oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EUVL C 11, 16.1.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.3.2011 — Marcuccio v. komissio

(Asia T-44/10 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Sosiaaliturva — Sairauskuluja korvaaminen — Perusteluvelvollisuus — Henkilölle vastainen toimi — Selvästi perusteeton valitus)

(2011/C 139/35)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (edustaja: asianajaja G. Cipressa)

Valittajan vastapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja C. Berardis-Kayser, avustajanaan asianajaja de A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 25.11.2009 asiassa F-11/09, Marcuccio vastaan komissio, antamasta määräyksestä tehty valitus, jossa vaadittiin tämän määräyksen kumoamista.

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Luigi Marcuccio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 80, 27.3.2010.

Kanne 4.1.2011 — Portugali v. komissio

(Asia T-3/11)

(2011/C 139/36)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, M. figueiredo ja J. Saraiva de Almeida)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 4.11.2010 tehdyn komission päätöksen siltä osin kuin siinä määrätään perusteluilla ”puutteita LPIS-GIS-järjestelmässä, paikalla tehdyissä tarkastuksissa ja seuraamusten laskennassa” useampia toimenpiteitä koskevista taloudellisista oikaisuista, joilla suljetaan Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 40 690 655,11 euron suuruinen määrä, jotka kantaja oli ilmoittanut varainhoitovuosi 2005, 2006 ja 2007 koskeviksi menoiksi

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kymmeneen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: komission ilmeinen virhe siltä osin kuin se on jättänyt ottamatta huomioon Portugalin viranomaisten esittämät tiedot tarkastuksista, jotka on suoritettu LPIS-GIS-järjestelmän puitteissa komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 27 artiklassa tarkoitetun riskianalyysin perusteella.
- 2) Toinen kanneperuste: komission ilmeinen virhe siltä osin kuin se on jättänyt ottamatta huomioon Portugalin viranomaisten esittämät tiedot tehostetuista tarkastuksista, jotka on suoritettu asetuksen N:o 796/2004 26 artiklassa tarkoitetun LPIS-GIS-järjestelmän puitteissa.
- 3) Kolmas kanneperuste: komission ilmeinen virhe siltä osin kuin se on jättänyt ottamatta huomioon Portugalin viranomaisten esittämät tiedot tarkastuksista, jotka on suoritettu asetuksen N:o 796/2004 24 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen 75 %/90 % -säännön mukaisen LPIS-GIS-järjestelmän puitteissa.
- 4) Neljäs kanneperuste: komission ilmeinen virhe siltä osin kuin se ilmoittaa, että sillä on vakavia ja perusteltuja epäilyjä siitä, että on suoritettu tehottomia ja/tai riittämättömiä tarkastuksia, minkä suhteen se tukeutuu vain yhteen erityistapaukseen, jossa moottoritie on sisällytetty tukikelpoiseen alueeseen.
- 5) Viides kanneperuste: komission ilmeinen virhe ”Rahoitussellisten seuraamusten määrittämisestä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa annettujen toimintaohjeiden” (komission asiakirja nro VI/5330/97) soveltamisessa jäsenvaltioiden yhdenvertaisuuden periaatetta loukaten.

- 6) Kuudes kanneperuste: komission ilmeinen virhe rahoituskellisten oikaisujen soveltamisessa tilatukijärjestelmämaksuihin varainhoitovuonna 2006 niin, että mukaan on otettu kaikki ensimmäisen ja toisen pilarin toimenpiteet.
- 7) Seitsemäs kanneperuste: komission ilmeinen virhe siltä osin kuin se ei ole suorittanut "seuraamusten laskemista" ottamalla huomioon Portugalin viranomaisten esittämiä tietoja, joista ilmenee, että asetuksen N:o 796/2004 49 artiklan 1 kohtaa on noudatettu eikä rahastolle aiheudu riskiä, joten riidanalainen päätös on tältä osin lisäksi suhteellisuusperiaatteen vastainen.
- 8) Kahdeksas kanneperuste: komission ilmeinen virhe, joka liittyy sen esittämään väitteeseen tahallisesta rikkomisesta huolimatta Portugalin viranomaisten esittämistä tiedoista, jotka ovat todiste siitä, että asetuksen N:o 796/2004 53 artiklaa on täysin noudatettu.
- 9) Yhdeksäs kanneperuste: komission ilmeinen virhe siltä osin kuin se ei ole ottanut huomioon Portugalin viranomaisten esittämiä tietoja, jotka ovat todiste siitä, että vuoden 2004 osalta asetuksen N:o 2237/2003 21 artiklaa ja vuoden 2005 osalta asetuksen N:o 796/2004 13 artiklaa on noudatettu hedelmäpuiden vähimmäistiheystarkastusten yhteydessä.
- 10) Kymmenes kanneperuste: komission ilmeinen virhe oikaisuissa, jotka on suoritettu toimenpiteen "tuen lisämäärät" yhteydessä eläintuilla ja tilatuilla maksettujen erityisten tukioikeuksien osalta.

Kanne 24.1.2011 — Aecops v. komissio

(Asia T-51/11)

(2011/C 139/37)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lissabon, Portugal) (edustajat: asianajajat J. da Cruz Vilaça ja L. Pinto Monteiro)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- asiaa 88 0369 P1 koskeva, 27.10.2010 tehty komission päätös, jolla pienennetään 29.4.1988 tehdyllä komission päätöksellä C(88) 831 myönnettyä rahoitustukea 37 056 405 PTE ja jossa vaaditaan samanaikaisesti 294 298,41 euron palauttamista, on kumottava SEUT 263 artiklan nojalla

— Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen perusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että päätöstä ei ole tehty kohtuullisessa ajassa, mistä on aiheutunut seuraavaa:

— menettelyn vanhentuminen: kantaja väittää, että riidanalainen päätös on tehty menettelyn vanhentumiselle vahvistetun neljän vuoden ajan päätyttyä, sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen N:o 2988/95 3 artiklassa. Samoin, vaikka katsottaisiin, että menettelyn vanhentumiselle vahvistettu määräaika olisi keskeytetty jollakin tapaa, edellä mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu kaksinkertainen vanhentumisaika on päättynyt ilman, että asiassa olisi tehty mitään päätöstä. Koska vastaavan oikeuden käyttäminen on vanhentunut, on katsottava, että riidanalainen päätös on lainvastainen eikä sitä voida panna täytäntöön.

— oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen: kantaja katsoo, että se, että komissio on antanut kuluja yli 20 vuotta väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien ja lopullisen päätöksen tekemisen välillä, tarkoittaa, että oikeusvarmuuden periaatetta ei ole noudatettu. Tämän Euroopan unionin oikeusjärjestykseen kuuluvan peruseriaatteen mukaan kaikilla henkilöillä on oikeus siihen, että unionin toimielimet käsittelevät niitä koskevat asiat kohtuullisessa ajassa.

— Puolustautumisoikeuksien loukkaaminen: kantaja katsoo, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska kun otetaan huomioon, että väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien ja lopullisen päätöksen välillä on kulunut yli 20 vuotta, kantajalla ei ole ollut mahdollisuutta esittää huomautuksiaan ajoissa eli silloin, kun sillä vielä oli käytettävissään asiakirjoja, joilla voitaisiin oikeuttaa menot, joita komissio ei ole hyväksynyt.

- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden loukkaamista: kantaja väittää, että riidanalainen päätös ei täytä SEUT 296 artiklassa asetettuja perusteluvollisuutta koskevia edellytyksiä. Riidanalaisessa päätöksessä ei näet selosteta edes pääpiirteittäin syitä, jotka johtivat ESR:n rahoitustuen pienentämiseen, eikä myöskään IGFSE:n [Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu] kirjeessä, jolla riidanalainen päätös annettiin kantajalle tiedoksi, selosta millään tavalla ymmärrettävästi syitä, joiden perusteella kyseistä tukea pienennettiin tai mitkä menot hyväksyttiin tai jätettiin hyväksymättä. Kantajan mukaan perusteluvollisuuden noudattamatta jättämistä koskevasta virheestä seuraa, että riidanalainen päätös on kumottava.

Kanne 24.1.2011 — Aecops v. komissio

(Asia T-52/11)

(2011/C 139/38)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lissabon, Portugal) (edustajat: asianajajat J. da Cruz Vilaça ja L. Pinto Monteiro)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleisessä tuomioistuimessa seuraavaa:

- asiaa 89 0979 P3 koskeva, 27.10.2010 tehty komission päätös, jolla pienennetään 22.3.1989 tehdyllä komission päätöksellä C(89) 0570 myönnettyä rahoitustukea 426 070 PTE ja jossa vaaditaan samanaikaisesti 14 430,02 euron palauttamista, on kumottava SEUT 263 artiklan nojalla
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että päätöstä ei ole tehty kohtuullisessa ajassa, mistä on aiheutunut seuraavaa:
 - menettelyn vanhentuminen: kantaja väittää, että riidanalainen päätös on tehty menettelyn vanhentumiselle vahvistetun neljän vuoden ajan päätyttyä, sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen N:o 2988/95 3 artiklassa. Samoin, vaikka katsottaisiin, että menettelyn vanhentumiselle vahvistettu määräaika olisi keskeytetty jollakin tapaa, edellä mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu kaksinkertainen vanhentumisaika on päätynyt ilman, että asiassa olisi tehty mitään päätöstä. Koska vastaavan oikeuden käyttäminen on vanhentunut, on katsottava, että riidanalainen päätös on lainvastainen eikä sitä voida panna täytäntöön.
 - oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen: kantaja katsoo, että se, että komissio on antanut kuluja yli 20 vuotta väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien ja lopullisen päätöksen tekemisen välillä, tarkoittaa, että oikeusvarmuuden periaatetta ei ole noudatettu. Tämän Euroopan unionin oikeusjärjestykseen kuuluvan perusperiaatteen mukaan

kaikilla henkilöillä on oikeus siihen, että unionin toimielimet käsittelevät niitä koskevat asiat kohtuullisessa ajassa.

- puolustautumisoikeuksien loukkaaminen: kantaja katsoo, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska kun otetaan huomioon, että väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien ja lopullisen päätöksen välillä on kulunut yli 20 vuotta, kantajalla ei ole ollut mahdollisuutta esittää huomautuksiaan ajoissa eli silloin, kun sillä vielä oli käytettävissään asiakirjoja, joilla voitaisiin oikeuttaa menot, joita komissio ei ole hyväksynyt.

- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden loukkaamista: kantaja väittää, että riidanalainen päätös ei täytä SEUT 296 artiklassa asetettuja perusteluvelvollisuutta koskevia edellytyksiä. Riidanalaisessa päätöksessä ei näet selosteta edes pääpiirteittäin syitä, jotka johtivat ESR:n rahoitustuen pienentämiseen, eikä myöskään IGFSE:n [Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu] kirjeessä, jolla riidanalainen päätös annettiin kantajalle tiedoksi, selosta millään tavalla ymmärrettävästi syitä, joiden perusteella kyseistä tukea pienennettiin tai mitkä menot hyväksyttiin tai jätettiin hyväksymättä. Kantajan mukaan perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämisestä koskevasta virheestä seuraa, että riidanalainen päätös on kumottava.

Kanne 24.1.2011 — Aecops v. komissio

(Asia T-53/11)

(2011/C 139/39)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lissabon, Portugal) (edustajat: asianajajat J. da Cruz Vilaça ja L. Pinto Monteiro)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleisessä tuomioistuimessa seuraavaa:

- asiaa 88 0771 P1 koskeva, 27.10.2010 tehty komission päätös, jolla pienennetään 22.3.1989 tehdyllä komission päätöksellä C(89) 0570 myönnettyä rahoitustukea 48 504 201 PTE ja jossa vaaditaan samanaikaisesti 628 880,97 euron palauttamista, on kumottava SEUT 263 artiklan nojalla
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että päätöstä ei ole tehty kohtuullisessa ajassa, mistä on aiheutunut seuraavaa:

— menettelyn vanhentuminen: kantaja väittää, että riidanalainen päätös on tehty menettelyn vanhentumiselle vahvistetun neljän vuoden ajan päätyttyä, sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen N:o 2988/95 3 artiklassa. Samoin, vaikka katsottaisiin, että menettelyn vanhentumiselle vahvistettu määräaika olisi keskeytetty jollakin tapaa, edellä mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettu kaksinkertainen vanhentumisaika on päättynyt ilman, että asiassa olisi tehty mitään päätöstä. Koska vastaavan oikeuden käyttäminen on vanhentunut, on katsottava, että riidanalainen päätös on lainvastainen eikä sitä voida panna täytäntöön.

— oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen: kantaja katsoo, että se, että komissio on antanut kuluja yli 20 vuotta väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien ja lopullisen päätöksen tekemisen välillä, tarkoittaa, että oikeusvarmuuden periaatetta ei ole noudatettu. Tämän Euroopan unionin oikeusjärjestykseen kuuluvan perusperiaatteen mukaan kaikilla henkilöillä on oikeus siihen, että unionin toimielimet käsittelevät niitä koskevat asiat kohtuullisessa ajassa.

— puolustautumisoikeuksien loukkaaminen: kantaja katsoo, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska kun otetaan huomioon, että väitettyjen sääntöjenvastaisuuksien ja lopullisen päätöksen välillä on kulunut yli 20 vuotta, kantajalla ei ole ollut mahdollisuutta esittää huomautuksiaan ajoissa eli silloin, kun sillä vielä oli käytettävissään asiakirjoja, joilla voitaisiin oikeuttaa menot, joita komissio ei ole hyväksynyt.

2) Toinen kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden loukkaamista: kantaja väittää, että riidanalainen päätös ei täytä SEUT 296 artiklassa asetettuja perusteluvollisuutta koskevia edellytyksiä. Riidanalaisessa päätöksessä ei näet selosteta edes pääpiirteittäin syitä, jotka johtivat ESR:n rahoitustuen pienentämiseen, eikä myöskään IGFSE:n [Istituto de Gestão do Fundo Social Europeu] kirjeessä, jolla riidanalainen päätös annettiin kantajalle tiedoksi, selosta millään tavalla ymmärrettävästi syitä, joiden perusteella kyseistä tukea pienennettiin tai mitkä menot hyväksyttiin tai jätettiin hyväksymättä. Kantajan mukaan perusteluvollisuuden noudattamatta jättämisestä koskevasta virheestä seuraa, että riidanalainen päätös on kumottava.

Valitus, jonka Euroopan koulutussäätiö on tehnyt 18.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-87/08, Schuerings v. ETF, 9.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-107/11 P)

(2011/C 139/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan koulutussäätiö (ETF) (asiamies: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Gisela Schuerings (Nizza, Ranska)

Vaatimukset

— Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen 9.12.2010 asiassa F-87/08 antama tuomio on kumottava

— vastaavasti virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne on hylättävä ja näin olen

— valituksen vastapuoli on velvoitettava korvaamaan kyseisissä kahdessa oikeusastessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

1) Ensimmäisen valitusperusteen mukaan virkamiestuomioistuimen tulkinnot virheellisesti käsitteitä yksikön ja toimen etu sekä Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 ja 47 artiklaa ja perusteluvollisuutta, kun se on katsonut valituksenalaisen tuomion 62 kohdassa, että ”ennen kuin virasto irtisanoo toistaiseksi palvelukseen otetun toimihenkilön sillä perusteella, että tehtävät, joita varten tämä toimihenkilö on otettu palvelukseen, on lakkautettu tai siirretty toiseen yksikköön, kyseisellä virastolla on velvollisuus tutkia, voidaanko asianomainen henkilö siirtää muuhun olemassa olevaan tai lähitulevaisuudessa muun muassa sen vuoksi perustettavaan toimeen, että kyseiselle virastolle annetaan uusia toimivaltuuksia”.

2) Toinen valitusperuste koskee suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista, koska virkamiestuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 63 kohdassa, että hallinnon täytyy, kun se tutkii mahdollisuuksia asemapaikan siirtoon, ”vertailemalla yksikön etua, jonka mukaan palvelukseen on otettava olemassa olevaa tai lähitulevaisuudessa perustettavaa tointa varten sopivin henkilö, sen toimihenkilön etuun, jonka irtisanomista on suunniteltu. Näin tehdessään sen on otettava huomioon — eri kriteereitä, joihin kuuluvat toimen vaatimukset toimihenkilön pätevyys ja kyvykkyyden osalta — , hänen ikänsä, palvelusaikansa ja niiden vuosien määrä, joilta hänen on maksettava eläkemaksuja voidakseen vedota eläkeoikeuksiinsa”.

- 3) Kolmas valitusperuste koskee ultra vires ja non ultra petita -sääntöjen rikkomista sekä kontradiktoriseen periaatteeeseen liittyvien menettelysääntöjen rikkomista, sikäli kuin virkamiestuomioistuimien
- on nojautunut perusteisiin, joista asianosaiset eivät ole lausuneet
 - on hyväksynyt perusteen, johon Schuerings ei ole vedonnut ja
 - on velvoittanut ETF:n ottamaan Schuerings uudelleen palvelukseen, vaikka hän ei ole vaatinut uudelleen palvelukseen ottamista.
- 4) Neljäs valitusperuste koskee SEUT 266 artiklan ja perusteluvelvollisuuden rikkomista sikäli kuin virkamiestuomioistuimien ei ole ottanut huomioon ETF:n toimivaltuuksia panna täytäntöön kumoamistuomio eikä asiaa koskevaa vakiintunutta oikeuskäytäntöä, kun se velvoitti ottamaan asianosaisen uudelleen palvelukseen rahallisen korvauksen sijasta siinä tapauksessa, että irtisanomispäätös kumotaan.

Valitus, jonka Euroopan koulutussäätiö on tehnyt 18.2.2011 virkamiestuomioistuimen asiassa F-88/08, Vandeuren v. ETF, 9.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-108/11 P)

(2011/C 139/41)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan koulutussäätiö (ETF) (edustaja: asianajaja L. Levi)

Muu osapuoli: Monique Vandeuren (Pino Torinese, Italia)

Vaatimukset

- Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen 9.12.2010 asiassa F-88/08 antama tuomio on kumottava
- vastaavasti virkamiestuomioistuimessa nostettu kanne on hylättävä ja näin olen
- valituksen vastapuoli on veloitettava korvaamaan kyseisissä kahdessa oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin valittaja vetoaa valituksensa tueksi, ovat samat kuin ne, joihin vedotaan asiassa T-107/11 P, ETF v. Schuerings.

Kanne 18.2.2011 — ASA v. SMHV — Merck (FEMIFERAL)

(Asia T-110/11)

(2011/C 139/42)

Kannekirjelmän kieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: ASA Sp. z o.o. (Głubczyce, Puola) (edustaja: asianajaja M. Chimiak)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Merck Sp. z o.o. (Varsova, Puola)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 19.11.2010-1 asiassa R 0182/2010 tekemä päätös on kumottava kokonaisuudessaan

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "FEMIFERAL" (hakemus nro 5320701) luokkaan 5 kuuluville tavaroille.

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Merck Sp. z o.o.

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen sanamerkki "Feminatal" ja kansallinen kuviomerkki, jossa on sana "feminatal", luokkaan 5 kuuluville tavaroille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Väiteosaston päätöksen kumoaminen ja tavaramerkkihakemuksen hylkääminen kokonaisuudessaan.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska on todettu virheellisesti, että tavaramerkit "Feminatal" ja "FEMIFERAL" ovat niin samankaltaisia, että puolalaisen yleisön keskuudessa on sekaannusvaara tavaroiden alkuperästä; alkuosan "femi" erottamiskykyä on arvioitu virheellisesti; puolalaisen yleisön erityispiirteitä ja puolan kielen ominaispiirteitä ei ole otettu huomioon; tavaramerkkien samankaltaisuutta on arvioitu virheellisesti kaikilla kolmella tasolla, nimittäin ulkoasun, lausuntatavan ja merkityksisällön kannalta.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu toisinto, EUVL L 78, s. 1).

Kanne 25.2.2011 — Giordano v. komissio

(Asia T-114/11)

(2011/C 139/43)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Jean-François Giordano (Sète, Ranska) (edustajat: asianajajat D. Rigeade ja J. Jeanjean)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että Euroopan yhteisöjen komission 12.6.2008 antaman yhteisön asetuksen N:o 530/2008 antaminen on aiheuttanut vahinkoa Jean-François Giordanolle

— velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission suorittamaan Jean-François Giordanolle vahingonkorvauksena viisisataaneljäkymmentäkaksituhatta viisisataayhdeksänkymmentäneljä (542 594) euroa laillisine korkoineen, jotka on lisättävä pääomaan

— velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan sivuuttamista ja ilmeistä arviointivirhettä, koska komissiolla on ollut oikeus toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä vain siinä tapauksessa, että vesiluonnonvarojen säilyttämiseen kohdistuu vakava uhka. Kantaja katsoo, ettei komissio ole osoittanut, että tonnikalaa olisi kalastusvuonna 2008 kalastettu yli kiintiöiden.
- 2) Toinen kanneperuste koskee ammatin ja elinkeinon harjoittamisen vapauden loukkaamista Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan 1 kohdan vastaisesti, koska asetuksesta N:o 530/2008 on aiheutunut kantajan elinkeinotoiminnan rajoitus.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista, koska asetuksessa N:o 530/2008 kiellettiin tonnikalan kalastus 16.6.2008 lähtien, vaikka se oli sallittu Ranskassa 30.6.2008 asti.

4) Neljäs kanneperuste koskee luottamuksensuojan periaatteen loukkaamista, koska kantaja on voinut perustellusti luottaa siihen, että hän voi harjoittaa kalastuselinkeinoaan 30.6.2008 asti, kun tonnikalan kalastus oli alun perin sallittu Ranskassa 30.6.2008 asti.

5) Viides kanneperuste koskee omaisuudensuojan loukkaamista, koska asetuksesta N:o 530/2008 on seurannut, että kantajan on ollut pakko lopettaa tonnikalan kalastus, vaikka hänellä on ollut maatalous- ja kalastusministeriön ajaksi 1.4.2008–30.6.2008 myöntämä kalastuslupa, joka muodostaa erottamattoman osan kantajan taloudellisista eduista. Kantaja vetoaa siihen, että

— hänelle on aiheutunut hänen ammatinsa harjoittamiseen liittyvä vakava taloudellinen menetys, koska kalastamalla saatu tonnikala on ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen ensimmäisen pöytäkirjan 1 kohdassa tarkoitettua omaisuutta

— kyseessä on odotettavissa ollut saatava, johon kantaja on voinut perustellusti luottaa.

⁽¹⁾ EYVL L 358, s. 59.

Kanne 10.3.2011 — pelicantravel.com v. SMHV — Pelikan (Pelikan)

(Asia T-136/11)

(2011/C 139/44)

*Kannekirjelmän kieli: slovakia***Asianosaiset***Kantaja:* pelicantravel.com (Bratislava, Slovakian tasavalta) (edustaja: asianajaja M. Chilipala)*Vastaaja:* sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co.KG**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— Kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 9.12.2010 asiassa R 1428/2009-2 tekemän päätöksen

— Velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: kuviomerkki ”Pelikan” luokkiin 35 ja 39 kuuluville palveluille (yhteisön tavaramerkki nro 3 325 941).

Yhteisön tavaramerkin haltija: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co.KG.

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: kantaja.

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: kantaja jätti tavaramerkkiä koskevan hakemuksen vilpillisessä mielessä (asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 52 artiklan 1 kohdan b alakohta).

Mitättömyysoaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hylätään.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylätään.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska SMHV on kantajan mukaan arvioinut epäasianmukaisesti riidan tosiseikkoja ja esitettyjä todisteita ja koska se on tehnyt oikeudellisen virheen päätyessään siihen virheelliseen lopputulokseen, ettei kyseistä tavaramerkkiä koskevaa hakemusta ollut tehty vilpillisessä mielessä.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/09 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 11.3.2011 — TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft v. SMHV — Comercial Jacinto Parera (MAD)

(Asia T-152/11)

(2011/C 139/45)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: TMS Trademark-Schutzrechtsverwertungsgesellschaft mbH (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat B. Hein ja M.-H. Hoffmann)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Comercial Jacinto Parera, SA (Barcelona, Espanja)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 16.12.2010 tekemä päätös asiassa R 449/2009-2 on kumottava

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kuviomerkki MAD luokkaan 25 kuuluville tavaroille.

Yhteisön tavaramerkin haltija: Comercial Jacinto Parera, SA.

Yhteisön tavaramerkin menettämistä koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja.

Mitättömyysoaston ratkaisu: Vaatimuksen osittainen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 15 artiklan ja 51 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 2868/95⁽²⁾ 22 säännön rikominen, koska valituslautakunta ei olisi toimitettujen käyttöä koskevien asiakirjojen perusteella saanut katsoa, että kuviomerkkiä MAD on tosiasiaa käytetty vaatteita varten.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1).

Kanne 14.3.2011 — Zenato Azienda Vitivinicola v. SMHV — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA)

(Asia T-153/11)

(2011/C 139/46)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Zenato Azienda Vitivinicola Srl (Peschiera del Garda, Italia) (edustaja: A. Rizzoli)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen liitteineen tutkittavaksi
- kumoamaan valituslautakunnan päätöksen (pääososan 1, 2 ja 3 kohta) siltä osin kuin siinä hyväksytään valitus, hyväksytään väite ja hylätään rekisteröintihakemus kokonaisuudessaan ja velvoitetaan kantaja korvaamaan väite- ja valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ZENATO RIPASSA (rekisteröintihakemus 5 848 015) luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten (alkoholijuomat)

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki RIPASSO (682 213) luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten (viinit, väkevät alkoholijuomat, liköörit)

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja rekisteröintihakemuksen hylkääminen kokonaisuudessaan

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/09 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 14.3.2011 — Zenato Azienda Vitivinicola v. SMHV — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Ripassa Zenato)

(Asia T-154/11)

(2011/C 139/47)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Zenato Azienda Vitivinicola (Peschiera del Garda, Italia) (edustaja: asianajaja A. Rizzoli)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Camera di Commercio Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen liitteineen tutkittavaksi
- kumoamaan valituslautakunnan päätöksen (pääososan 1, 2 ja 3 kohta) siltä osin kuin siinä hyväksytään valitus, hyväksytään väite ja hylätään rekisteröintihakemus kokonaisuudessaan ja velvoitetaan kantaja korvaamaan väite- ja valitusmenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää sanaosan RIPASSA ZENATO (rekisteröintihakemus 5 877 865) luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Italialainen sanamerkki RIPASSO (682 213) luokkaan 33 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hyväksyminen ja rekisteröintihakemuksen hylkääminen kokonaisuudessaan

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/09 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 10.3.2011 — Magnesitas de Rubián ym. v. parlamentti ja neuvosto

(Asia T-158/11)

(2011/C 139/48)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Espanja), Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Espanja), Ellinikoi Lefkolithoi Anonimos Metalleftiki Viomichaniki Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat H. Brokelmann ja P. Martínez-Lage Sobredo)

Vastaajat: parlamentti ja neuvosto

Vaatimukset

Käsiteltävä asia koskee teollisuuden päästöistä 24.11.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU (EUVL L 334, s. 17) 13 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen päätöksen kumoamista siltä osin kuin siinä asetetaan jäsenvaltioille velvoite noudattaa sementti-, kalkki- ja magnesiummoksiditeollisuuden parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskevan vertailuasiakirjan (EUVL C 166, s. 5) 3.5 kohdan mukaisia parhaita käytettävissä olevia tekniikoita lupiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset myöntävät magnesiummoxidin tuotantolaitoksille, joilta mainitun direktiivin mukaan edellytetään lupaa, liitettävien edellytysten osalta.

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— ensisijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen

— toissijaisesti siinä tapauksessa, ettei se kumoa kyseisen päätöksen vertailuasiakirjan 3.5 kohtaan liittyvää osaa kokonaisuudessaan, kumoaa joka tapauksessa mainitun asiakirjan 3.5.5.4 kohtaa koskevan päätöksen osan, mukaan lukien erityisesti siihen sisältyvässä taulukossa 3.11 määritetyt päästöarvot, ja

— joka tapauksessa velvoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat esittävät kanteensa tueksi neljä kanneperustetta.

1) Ensimmäinen peruste koskee sitä, ettei Euroopan komissiolla ole toimivaltaa.

Tässä yhteydessä kantajat väittävät, ettei Euroopan komissiolla ollut toimivaltaa sisällyttää magnesiummoxidin valmistusta vertailuasiakirjaan.

2) Toinen kanneperuste koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista, erityisesti siitä syystä, että

— kantajille ei ilmoitettu vertailuasiakirjan valmistelumenettelyn aloittamisesta, jolloin ne saattoivat osallistua siihen vain jälkikäteen,

— vertailuasiakirjassa ei otettu huomioon kantajien esittämiä eriäviä näkemyksiä ja että

— vertailuasiakirjan viimeisen version arviointia varten asetettua määräaikaa ei noudatettu.

3) Kolmas kanneperuste koskee ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annetun direktiivin 2008/1/EY 1 artiklan rikkomista.

Tässä yhteydessä kantajat väittävät, että vertailuasiakirja on mainitun direktiivin 1 artiklassa ilmaistun tavoitteen, joka on koko ympäristön suojeleminen, vastainen ja että sen vastaisia ovat näin ollen myös mainitun asiakirjan 3.5 kohdassa mainitut päätelmät, joista on riidanalaisella päätöksellä tehty velvoittavia.

4) Neljäs kanneperuste koskee yleisen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen rikkomista sen vuoksi, että riidanalaisessa päätöksessä kohdellaan eri asemassa olevia yrityksiä samalla tavalla.

Kanne 18.3.2011 — Petroci v. neuvosto

(Asia T-160/11)

(2011/C 139/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Petroci Holding (Abidjan, Norsunluurannikko) (edustaja: asianajaja M. Ceccaldi)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden toteuttamisesta 14.1.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/17/YUTP ja 14.1.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 25/2011 erityisesti siltä osin kuin ne koskevat Petroci-yhtiötä

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan esittämät oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat olennaisilta osiltaan samat kuin asiassa T-142/11, SIR vastaan neuvosto esitetyt oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut.

Kanne 15.3.2011 — High Tech v. SMHV — Vitra Collections (tuolin muoto)

(Asia T-161/11)

(2011/C 139/50)

Kannekirjelmän kieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: High Tech Srl (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat G. Florida ja R. Florida)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Vitra Collections AG

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja julistaa mitättömäksi yhteisön tavaramerkin nro 2 298 420

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kolmiulotteinen kuviomerkki, jonka kohteena on "Alu chair" (yhteisön tavaramerkki nro 2 298 420), luokkaan 20 kuuluvia tavaroita varten

Yhteisön tavaramerkin haltija: Vitra Collections AG

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Kantaja

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen perustelut: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohdan rikkominen. Kantaja vetosi myös tavaramerkin mitättömyyteen siksi, että sen rekisteröinnin tarkoituksena on kantajan sulkeminen pois sellaisten design-tuotteiden markkinoilta, joista on tullut vapaasti käytettäviä, ja näin ollen sen haltijan vilpilliseen mieleen

Mitättömyysosaston ratkaisu: Mitättömyysvaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohdan ja 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta ja soveltaminen

Kanne 17.3.2011 — Cofra v. SMHV — O2 (can do)

(Asia T-162/11)

(2011/C 139/51)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Cofra Holding AG (Zug, Sveitsi) (edustajat: K.-U. Jonas ja J. Bogatz)

Vastaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: O2 Holdings Ltd (Slough, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 10.1.2011 tekemän päätöksen asiassa T 242/2009-4

— velvoittamaan vastaajan ja tarvittaessa vastapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: O2 Holdings Ltd

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki "can do" luokkaan 9, 16, 25, 35, 36, 38 ja 43 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipäätöksen haltija, johon väittemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipäätös, johon väittemenettelyssä on vedottu: sanamerkki "CANDA" luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väite hylätään

Valituslautakunnan ratkaisu: valitus hylätään

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 (1) 15 artiklan ja 42 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 2868/95 (2) 22 säännön rikkominen, koska valituslautakunta on arvioinut näyttöä, joka koskee oikeuksien voimassa pitämistä käytön perusteella, liian suppean arviointiperusteen nojalla, eikä se ole ottanut riittävästi huomioon kantajan yrityksessä vallitsevaa erityistä markkinointitilannetta. Lisäksi valituslautakunta on rikkonut asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohtaa, koska se ei virheellisesti ole ottanut huomioon erilaisia väitteen tueksi esitetyn merkin oikeudet voimassa pitävän käytön osoittamiseksi esitettyjä asiakirjoja. Valituslautakunta on lopuksi rikkonut asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan toista virkettä, koska se ei ole ilmoittanut kantajalle siitä, että sen mielestä esitetyt todisteet käytöstä eivät olleet riittäviä, eikä se ole antanut kantajalle mahdollisuutta esittää lisätodisteita suullisen käsittelyn yhteydessä.

(1) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

(2) Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1)

Kanne 17.3.2011 — Cofra v. SMHV — O2 (can do)

(Asia T-163/11)

(2011/C 139/52)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Cofra Holding AG (Zug, Sveitsi) (edustajat: asianajajat K.-U. Jonas ja J. Bogatz)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: O2 Holdings Ltd (Slough, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 10.1.2011 tekemän päätöksen asiassa R 246/2009-4

— velvoittamaan vastaajan ja mahdollisesti muut osapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: O2 Holdings Ltd.

Haettu yhteisön tavamerkki: Sanamerkki "can do" luokkiin 9, 16, 25, 35, 36, 38 ja 43 kuuluville tavaroille ja palveluille.

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen kuviomerkki, joka sisältää sanan "CANDA" luokkaan 25 kuuluville tavaroille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 15 artiklan ja 42 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen (EY) N:o 2868/95 ⁽²⁾ 22 säännön rikkominen, koska valituslautakunta on arvioidesaan käytön todistamista käyttänyt liian suppeaa vertailukohtaa eikä se ole ottanut huomioon kantajan yrityksen erityistilannetta. Lisäksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta on perusteettomasti jättänyt ottamasta huomioon erilaiset, väitteen kohteena olevan merkin käytön todistamista koskevat asiakirjat. Lopuksi asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artiklan toisen virkkeen rikkominen, sillä valituslautakunta ei ole ilmoittanut kantajalle, ettei se pidä käyttöä koskevia todisteita riittävinä eikä se ole antanut kantajalle mahdollisuutta esittää suullisessa käsittelyssä lisätodisteita.

⁽¹⁾ Yhteisön tavamerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavamerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komissio asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1).

Kanne 18.3.2011 — Modelo Continente Hipermercados v. komissio

(Asia T-174/11)

(2011/C 139/53)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Modelo Continente Hipermercados, SA, sivuliike Espanjassa (Alcorcón, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan ja R. Calvo Salinero)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— ottamaan tässä kanteessa esitetyt kumoamisperusteet tutkitavaksi ja toteamaan ne perustelluiksi ja siis kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan siltä osin kuin siinä todetaan, että TRLIS:n (Texto Refundido de la Ley sobre el Impuesto de Sociedades) (yhteisöverolaki) 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontueksi katsottavia seikkoja

— toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan siltä osin kuin siinä todetaan, että TRLIS:n 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontueksi katsottavia seikkoja, kun sitä sovelletaan omistusosuuksien hankintoihin, jotka merkitsevät määräysvallan hankintaa

— toissijaisesti kumoamaan päätöksen olennaisen menettelyvirheen perusteella ja

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne on nostettu omistussuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi 28.10.2009 tehdystä komission päätöksestä (tuki nro C 45/2007, ex NN 51/2007, ex Cp9/2007) (Espanjan soveltama) (EUVL 2011, L 7, s. 48).

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan on rikottu SEUT 107 artiklan 1 kohtaa siltä osin kuin toimenpide katsotaan valtiontueksi

— Komissio ei ole osoittanut, että riidanalainen verotoimenpide hyödyttää "tiettyjä yrityksiä tai tiettyjen tavaroiden tuotantoa". Komissio vain olettaa, että toimenpide on valikoiva, koska sitä sovelletaan vain omistusosuuksien hankkimiseen ulkomaisista yrityksistä eikä niiden hankkimiseen kotimaisista yrityksistä. Kantajan mukaan tällainen päättely on virheellinen, ja siinä on kyse kehäpäätelmästä. Se, että tarkasteltavan toimenpiteen, samoin kuin minkä tahansa muunkin verosäännöksen, soveltaminen perustuu tiettyjen objektiivisten vaatimusten täyttymiseen, ei tee toimenpiteestä valikoivaa toimenpidettä de iure tai de facto. Komission päättely johtaa siihen, että kukin verosäännös katsotaan prima facie valikoivaksi.

- Toiseksi TRLIS:n 12 §:n 5 momentin mukaisessa lähtökohtaisesti erilaisessa kohtelussa ei ole kyse valikoivasta edusta, vaan sen tarkoituksena on kohdella verotuksessa samalla tavalla kaikkia osakkeiden hankintatoimia, olipa kyse kansallisista tai ulkomaisista osakkeista; koska rajat ylittävien fuusioiden toteuttaminen on mahdotonta, liikearvon kirjaaminen kuluksi voidaan toteuttaa vain kansallisella tasolla, koska verojärjestelmässä on paljon sen sallivia säännöksiä. Tässä mielessä TRLIS:n 12 §:n 5 momentissa vain laajennetaan kyseinen mahdollisuus koskemaan osakkeiden ostoa ulkomaisista yrityksistä; tällainen liiketoimi on lähin toiminnallinen vastine kansallisille fuusioille ja siis kuuluu Espanjan järjestelmään rakenteeseen ja logiikkaan.
- Toissijaisesti komission päätös on suhteeton, koska tapauksia, joissa on kyse määräysvallan hankkimisesta ulkomaisista yrityksistä, olisi ainakin kohdeltava samalla tavalla kuin kotimaisia fuusiotapauksia, mikä olisi perusteltua, kun otetaan huomioon Espanjan järjestelmän rakenne ja logiikka.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan on tehty olennainen menettelyvirhe, koska voimassa oleviin tukiin sovellettavaa menettelyä ei ole noudatettu
- Riidanalaisessa päätöksessä hylätään argumentit toimenpiteen toiminnallisesta vastaavuudesta, koska siinä ei hyväksytä, että rajat ylittävät fuusiot EU:n sisällä ovat käytännössä mahdottomia. Komission mukaan asiaa koskevilla perättäisillä EU:n direktiiveillä, jotka kaikki on annettu riidanalaisen toimenpiteen voimaantulon jälkeen, on poistettu kaikki esteet, joita on saattanut olla. Kantaja väittää tästä, että jos komission argumentti hyväksyttäisiin ja jos EU:n direktiiveillä todella olisi poistettu rajat ylittävien fuusioiden esteet, mitä niillä ei ole tehty, kyse

olisi joka tapauksessa voimassa olevista tuista. Voimassa olevien tukien valvontamenettely kuitenkin poikkeaa huomattavasti tässä tapauksessa noudatetusta menettelystä, ja siksi on tehty olennainen menettelyvirhe.

- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan on rikottu SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska tuensaajan yksilöinnissä on tehty oikeudellinen virhe

— Vaikka katsottaisiinkin, että TRLIS:n 12 §:n 5 momentti sisältää valtiontueksi katsottavia seikkoja, komission olisi pitänyt toteuttaa kattava taloudellinen analyysi selvittääkseen, ketkä ovat olleet mahdollisen tuen saajia. Kantaja toteaa, että joka tapauksessa tuen (joka koostuisi liiallisesta omistusosuuksien ostohinnasta) saajina olisivat omistusosuuksien myyjät eivätkä, kuten komissio väittää, espanjalaiset yritykset, jotka olisivat soveltaneet kyseistä toimenpidettä.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.3.2011 —
Global Digital Disc v. komissio**

(Asia T-259/08) ⁽¹⁾

(2011/C 139/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 272, 25.10.2008.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 21.1.2011 — Mariën v. komissio

(Asia F-5/11)

(2011/C 139/55)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Peter Mariën (Elsene, Belgia) (edustajat: asianajajat B. Theeuwes ja F. Pons)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

EU:n Afganistanin edustuston johtajan tekemän sen päätöksen kumoaminen, jossa määrättiin, että tämän edustuston jäsenten oli jätettävä hotellinsa ja muutettava EU:n asuinkiinteistökompleksiin

Vaatimukset

- Päätös, joka sisältyy EU:n Afganistanin erityisedustajan ja EU:n Afganistanin edustuston johtajan 11.1.2011 lähettämään sähköpostiviestiin ja jossa määrättiin, että kantajan oli muutettava 14.1.2011 asuinkiinteistökompleksiin Kabulissa, Afganistanissa, on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan kaikki kulut, jotka liittyvät väliaikaiseen majoitukseen
- komissio on veloitettava maksamaan kantajalle 10 000 euron suuruinen korvaus aiheutetusta psyykkisestä stressistä ja vahingosta
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 9.2.2011 — Bouillez ym. v. neuvosto

(Asia F-11/11)

(2011/C 139/56)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Asianosaiset

Kantajat: Vincent Bouillez (Overijse, Belgia) ym. (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Nimittävän viranomaisen tekemän päätöksen olla ylentämättä kantajia ylempään palkkaluokkaan vuoden 2010 ylennyskierröksellä kumoaminen.

Kantajien vaatimukset

- neuvoston 3.11.2010 tekemä päätös, jolla hylättiin kantajien tekemä valitus, on kumottava
- tarpeen mukaan on kumottava päätökset olla ylentämättä kantajia ylempään palkkaluokkaan vuoden 2010 ylennyskierröksellä
- neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 18.2.2011 — Mariën v. EUH

(Asia F-15/11)

(2011/C 139/57)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Peter Mariën (Elsene, Belgia) (edustajat: asianajajat B. Theeuwes ja F. Pons)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

EU:n Afganistanin edustuston päällikön sen päätöksen kumoaminen, jolla määrättiin tämän edustuston jäsenet poistumaan hotellistaan ja muuttamaan EU:n asuma-alueelle.

Vaatimukset

- on kumottava EU:n erityisedustajan ja EU:n Afganistanin edustuston päällikön sähköpostiviestiin 11.1.2011 sisältyvä päätös, jossa kantaja määrättiin muuttamaan 14.1.2011 Kabulissa, Afganistanissa sijaitsevalle asuma-alueelle
- EUH on veloitettava korvaamaan kaikki tilapäisiin asumisjärjestelyihin liittyvät kustannukset
- EUH on veloitettava suorittamaan kantajalle 10 000 euron suuruinen korvaus hänelle aiheutuneesta psyykkisestä stressistä ja haitasta

— EUH on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 28.2.2011 — Conticchio v. komissio

(Asia F-22/11)

(2011/C 139/58)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Asianosaiset

Kantaja: Rosella Conticchio (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat R. Giuffrida ja A. Tortora)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajan eläkeoikeuksien vahvistamista koskeva päätös on kumottava siltä osin kuin hänelle on myönnetty oikeus vanhuuseläkkeeseen palkkaluokassa AST7/1 eikä palkkaluokassa AST7/2.

Vaatimukset

- 18.11.2010 tehty päätös nro R/489/10, joka annettiin tiedoksi 24.11.2010 ja jolla nimittävä viranomainen hylkäsi valituksen, on kumottava
 - kantaja on siirrettävä taannehtivasti palkkaluokasta AST/1 palkkaluokkaan AST/2
 - kantajalle kuuluva eläke on määritettävä uudelleen ja sen määrää on korotettava noin 170 euroa kuukaudessa
 - Conticchiolle eläkkeen maksava elin on veloitettava suorittamaan kantajalle eläkkeestä puuttuva määrä laillisine korkoineen 1.6.2010 lukien siihen asti kunnes se on kokonaan suoritettu
 - Euroopan komissio on veloitettava suorittamaan kantajalle asiassa annettavan ratkaisun mukaan eläkkeestä puuttuvat määrät
 - vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
-

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 139/48	Asia T-158/11: Kanne 10.3.2011 — Magnesitas de Rubián ym. v. parlamentti ja neuvosto	25
2011/C 139/49	Asia T-160/11: Kanne 18.3.2011 — Petroci v. neuvosto	26
2011/C 139/50	Asia T-161/11: Kanne 15.3.2011 — High Tech v. SMHV — Vitra Collections (tuolin muoto)	26
2011/C 139/51	Asia T-162/11: Kanne 17.3.2011 — Cofra v. SMHV — O2 (can do)	27
2011/C 139/52	Asia T-163/11: Kanne 17.3.2011 — Cofra v. SMHV — O2 (can do)	27
2011/C 139/53	Asia T-174/11: Kanne 18.3.2011 — Modelo Continente Hipermercados v. komissio	28
2011/C 139/54	Asia T-259/08: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.3.2011 — Global Digital Disc v. komissio	29

Virkamiestuomioistuin

2011/C 139/55	Asia F-5/11: Kanne 21.1.2011 — Mariën v. komissio	30
2011/C 139/56	Asia F-11/11: Kanne 9.2.2011 — Bouillez ym. v. neuvosto	30
2011/C 139/57	Asia F-15/11: Kanne 18.2.2011 — Mariën v. EUH	30
2011/C 139/58	Asia F-22/11: Kanne 28.2.2011 — Conticchio v. komissio	31

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

